

LỬA TRẠI

HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM 1969

Tác giả: Bò Rừng Lém Trần Văn Lược

eBook Lửa trại

*Trưởng **Bò Rừng Lém Trần Văn Lược**, nguyên là Tổng Ủy Viên Hội Hướng Đạo Việt Nam, đã đúc kết kinh nghiệm để viết Lửa Trại, xuất bản năm 1969.*

Ngoài phần nghi thức được trình bày chi tiết, cụ thể, các phần khác rất phong phú như:

- *10 chuyện kể,*
- *11 trò chơi,*
- *55 tiếng reo,*
- *11 vở kịch ngắn,*
- *6 vở kịch không lời,*
- *24 bài hát có bản nhạc,*
- *nghệ thuật hóa trang*
- *..v.v.v*

****

*Tủ sách **Trí Duệ Hậu_Kim Quy Cần Mẫn***

*eBook: **Thái Thuần**_thaithuan259@gmail.com*

****

Từ sách in > photo > scan > eBook; quả là tứ sao thất bổn. Không tránh khỏi sai sót, nhầm lẫn.

Thêm một số ảnh màu sưu tầm và làm rõ hơn các bản nhạc.

Thêm Mục Lục và dàn trang.

****

Nhận làm ebook từ sách Hướng Đạo (trước 1975)

Miễn phí

Lửa Trại

1968

CHƯƠNG I: LỬA TRẠI



1. QUAN NIỆM và NGUỒN GỐC

« LỬA TRẠI » có gì mầu nhiệm lạ lùng má thu hút đến mê say, những ai đã được thụ hưởng những phiên nhóm ấm cúng, giữa trời, trong ánh đêm trang trọng của rừng núi bao la ? Tình huynh đệ, sự thông cảm, và cả đến tâm tình đều rạo rực khi ngọn lửa sắp tàn, im lặng nghe tiếng ấm áp của Trưởng, và, dâng cả tâm hồn lên Thượng Đế, Đấng Sáng- Tạo muôn loài, trong kinh hát.

LỬA TRẠI đã có từ thời thượng cổ, từ lúc loài người tìm ra « HOA ĐỎ ». Người rừng núi đã nhóm lửa mỗi chiều để xua đuổi tà

ma, quỷ quái, thú dữ, để tạo một khung cảnh ấm cúng, thoải mái, ở đó họ chia nhau « mồi săn » và trao đổi quan niệm « Người » của lớp Tiền sử.

Ngọn lửa thô sơ đó hấp dẫn và phát triển như «hạt nhân nguyên tử» đã khiến lớp người hoạt động, ham sống trong sạch, gần thiên nhiên, quy tụ lại quanh nó.

Nó còn báo hiệu sự buồn vui, tai họa hay chiến thắng của các bộ lạc giang hồ.

Nó như điểm liên kết, chiêu hồi, mời gọi, cách thẳng thắn vô tư; nó như một vì sao sà xuống trần gian u tối, buồn thảm, để mang nguồn sinh lực, hy vọng và ấm áp cho người đời.

Nó là tay sai đắc lực của loài người, những người đạo đức; mà cũng là nguồn gốc sự hủy diệt (những kẻ tàn ác) vì bên những ngọn lửa vui vĩ đại cũng có những đám lửa tàn phá thù nghịch, cạnh những lò lửa bếp êm đềm còn có những dàn hỏa ác độc, Nó lành hay dữ, do chính kẻ xử dụng nó tạo ra.

Vì thế, loài người đã dùng nó theo tinh thần DÂN CHỦ thực sự hay DÂN CHỦ giả tạo của mình.

Họ cảm thấy và thấm nhuần ý nghĩa tai họa hay hạnh phúc của Lửa.

Lửa là nguồn vui sống hay nguyên do của chết chóc, đau thương.

Lửa là chiến tranh, mà cũng là thái bình, Lửa là công cụ của nhân loại bởi người đời biết dùng lửa theo chiều hướng cá nhân mình. Họ tìm ra cái đẹp, cái xấu, cái tốt, cái dở, cái hùng, cái kém, đủ mọi khía cạnh và hình thức của lửa. Vì thế quần chúng xu phụng nó, gọi nó là"Thần" và dùng nó trong việc thờ phượng, cúng tế, ma chay, đình đám.

Từ đấy, rực sáng lửa linh thiêng trên các bàn thờ, lửa đốt thiêu các vật hy sinh cho phụng tự.

Lửa thiêu vàng mã, cúng tế cho người thiên cổ,

Lừa chầu chực le lói thường xuyên bên bàn Thánh;

Lửa âm ỷ tỏa hương trên các đỉnh trầm để sau này trở nên nguyên liệu chính cho thịnh vượng và nghệ thuật, đại diện cho sức mạnh hùng cường, cao cả của chiến thắng, hoan lạc và hạnh phúc.

Các Tiên Tri xưa dùng lửa đề trừ quỷ, phạt kẻ có tội và cũng dùng than hồng để gột sạch miệng lưỡi người công chính.

Gần 2.000 năm qua, giữa đêm đôrg lạnh lẽo ảm đạm của bầu trời đầy dục vọng, tham tàn, sa đọa, Đấng Chân Thiện Mỹ, Chúa sự Bằng an đã đến, để truyền cảm hơi ấm áp của Công lý, ấp ủ trái đất băng giá, lạnh lẽo cô đơn này. Lửa thiêng đó đã sáng tỏa và lan cùng trái đất để thực hiện mộng ước cao siêu mà bao thế hệ hằng mong ước, từ tạo thiên lập địa : Hợp nhất và Bác ái giữa nhân loại.

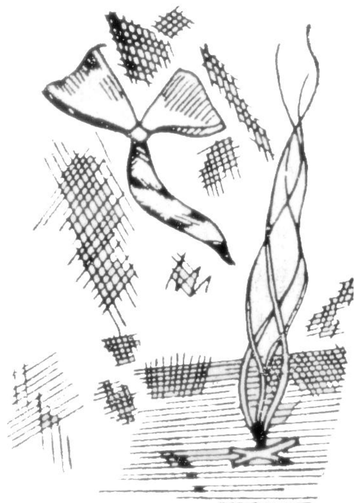
Chính vì cao vọng tuyệt vời đó mà lớp Thanh Niên Hướng Đạo đã tự nhận lấy trách vụ cầm đuốc để soi sáng, chỉ dẫn cho đồng loại mình hướng thượng. Cả trăm ngàn triệu người, cùng lúc, đồng lòng, luân phiên giơ cao ngọn đuốc thương yêu hỷ xả để dệt trên nền trời u ám, tối đen vì vô luân bạo kỷ, vì thèm khát đê hèn, của xác thịt, danh vọng, tiền tài.

Những đốm lửa thương yêu đó sẽ tạo thành muôn ngàn ánh sáng, thánh hóa con người, soi sáng nhân loại, lôi kéo chúng nhân thoát khỏi sa đọa, ươn hèn ; sẽ đốt thiêu ngạ quỷ vô luân, sẽ hủy diệt tà thần vọng động, sẽ hủy hoại tận gốc rễ bọn vô thần vong bản, để tạo thành một vòng lửa linh thiêng của bác ái và liên kết trong tình huynh đệ.

Lạc lõng trong thế giới u-minh, con người đang tìm tòi chân lý để sống cho ra sống thì «Lửa Trại» xuất hiện như những điểm «Hồng» đầy khích lệ, chan chứa hy vọng và hạnh phúc cho kẻ lạc đường.

Dưới hình thức cổ điển, cục mịch, Lửa trại hứa hẹn một cải tạo tinh thần sâu đậm, một giáo luyện thấm thía và nhiệt thành, khác hẳn với các buổi hội họp tân thời mà người ta quen làm trong một khuôn khổ gò bó, trong một căn phòng hay doanh trại; Lửa trại thực hiện giữa bao la của thiên nhiên, dưới nền trời đây trăng sao, cây cỏ, núi rừng.

Khung cảnh hùng vĩ của trời đất, với đầy đủ tự do, phóng khoáng, cởi mở, của Tạo Vật, là những khêu gợi, khích động nhứt để cảm hóa và hướng thượng con người.



Chỉ khi nào sống giữa vũ trụ bao la, xa hẳn những phương tiện khoa học, máy móc, đã làm nhu nhược con người, thiên hạ mới cảm thấy mình là hạt cát, là ty - tiện, là không có gì, để thần phục Tạo-Hóa, để ca tụng, tôn xưng uy quyền Thượng-Đế và thiết tha với cảnh sắc cao đẹp, vĩ đại của thiên nhiên, đất nước, quê hương.

Vì thế, Lửa trại tuy giáo luyện, cảm hóa, đòi hỏi, mà con người vẫn vui mừng ham thích bởi nó truyền cảm, vô tư, hấp dẫn, cởi mở và phù hợp với tất cả mọi tầng lớp, sắc thái, ngôn ngữ, tôn giảo, đoàn thề. . . .

Lửa trại tốt phải thực hiện được tinh thần « kết khối » vì cái nhóm người tập họp quanh đó phải cảm thấy thấm nhuần tình « thân hữu » tự nhiên của đồng loại. Sức ấm áp của lửa trại chỉ là biểu tượng cho một « nồng nhiệt » khác, mặn mà tha thiết, cỡi mở hơn, thiêng liêng cao đẹp hơn.

Cái hệ thống huynh đệ đó phải có tôn-ti trật- tự, mà là thứ *tôn-ti tự-giác, trật-tự huynh-đệ*, vì có như vậy nó mới thực hiện được sứ mệnh của nó : reo rắc tình thương vô bờ bến vào tâm hồn quần chúng, ngõ hầu kéo con người lại vị trí «Người» của mình như Đức Khổng Tử đã từng ước ao.

2. CÁCH PHỐI HỢP

Tổ chức thân ái nầy phải phù hợp, ăn khớp, dung hòa được ba phần tử cốt yếu : Quản trò, đoàn sinh và khán giả. Quản trò như đầu não, đoàn sinh như thân thể và khán giả như tâm can, vì thế, cả ba phải phụ lực, dựa dẫm, nhờ cậy, liên đới cùng nhau. Quản trò phải ăn nhịp với đoàn sinh như khớp xương để lan tràn sự hòa nhịp đó vào giữa khản giả và đoàn sinh.



Kết quả phần lớn của lửa trại là do q*uản trò*. Vì thế, anh này phải là linh hồn của lửa trại, cần thiết như nhiên liệu cho máy móc, thực vật cho cơ thể, Quản trò mặc nhiên phải có tư cách Trưởng, không phải như một viên Giám Đốc xí nghiệp mà là sĩ quan hành quân trên trận địa; Quản trò giống như một Nhạc-trưởng hơn là một vị quản lý rạp hát hay nhà đạo diễn sân khấu.

Người quản trò không phải là một ông vua, anh còn hơn một chiến sĩ, anh như một nhà tiên tri, anh chỉ huy và sai khiến, anh dạy bảo, xui giục và làm sống lại.

Cái phong độ văn nghệ chính yếu đó không thể thay thế và sẽ trở nên sa sút, kém năng lực khi nó không được trang bị thêm hàng trăm ngàn tài mọn, tháo vát, biến báo, linh động, óc hài hước, vui tươi, cởi mở và tự tin, tự trọng. Nhờ đó. nó sẽ giúp cho Quản trò thành một tay tổ ehức có tài, đáng mến phục, nó bắt Quản trò luôn luôn suy tư bảo vệ : trật tự, vui,trẻ, linh hoạt, ấm cúng... của lửa trại mà không quên đích giáo luyện của phương pháp.

Các bạn sẽ cho là đòi hỏi quá nhiều ở một người, chúng tôi công nhận thế và cũng vì thế, số Quản trò tài ba cũng như Huynh trưởng lỗi lạc rất hiếm hoi.

Sau một cuộc cách mạng, thiên hạ cũng không thể rèn ngay ra một Lãnh tụ, một lý thuyết gia, một nhà hùng biện có tài thu hút quần chúng thì việc đào tạo một Quản trò cũng không thể ứng biến, tạm thời, gò bó, theo nhu cầu cấp thiết.

Có người sinh ra đã có tư cách Trưởng (con giòng cháu giống) đã có tính cách đàn anh, ưa tụ họp và chỉ huy, nhưng không phải vì thế mà thiên hạ có quyền theo thiên kiến cá nhân và dục vọng thấp hèn của mình, để xô đây quần chúng xuống vực thẳm.



Người Quản trò lại chính là nhà hùng biện, thuyết phục quần chúng, dù trong phạm vi nhỏ hẹp của lửa trại, anh Quản trò cũng hướng dẫn quần chúng, vì thế, khỏi sa vào cái quá lố lăng, sái phép, trong khi hăng say nồng nhiệt. Anh Quản trò, trong khi phải giữ mình khỏi đi sai đường lối hay quá lố lăng, còn lo bảo vệ tư cách cá nhân và đoàn thể qua những cử chỉ điệu bộ ăn nói, giọng lưỡi của mình, anh không giống như con gà trống giữa sân gà vịt, anh không phải tên hề của hội chợ, anh cũng không phải là nhà độc tài con,

hoặc một ông Hoàng xứ ngàn lẻ một đêm. Quản trò chỉ là một công dân trong những công dân, một người trẻ trong đám thanh niên, song là một người mới trong lớp nhân dân mới.

Khi những Quản trò của chúng ta lên tới mức độ đó, chúng ta hãy nói đến «mầu nhiệm thu hút» của lửa trại vì với những Quản trò lão luyện, lửa trại sẽ thành dây thân ái, êm đềm, thành nơi hội họp ấm cúng, vui tươi, thanh thoát và là chốn lấy lại thăng bằng cho mọi tâm hồn, báo hiệu một bình minh thanh bình và thịnh vượng.

Lửa trại phải tiến tới đó, phải thực hiện như một chiến dịch giúp quần chúng qua khỏi khúc quanh đau khổ, thất bại, bất công. Lửa trại phải thực thi vào quảng đại quần chúng (Thanh-niên Lao-động Nông-dân Sinh-viên Quân-sĩ, và tất cả mọi tầng lớp cùng đinh hạ cấp) để mầu nhiệm của lửa, của tình thương, của bác ái, của từ bi hỷ xả và công bằng tuyệt đối vô vụ lợi thấm nhuần tâm can quần chúng.

3. TỔ CHỨC LỬA TRẠI

Đã lâu rồi, chúng ta quan niệm sai lầm nhiều về Lửa trại, cũng bởi thiếu cố gắng và quá dễ dãi với mình, coi thường cảm tình của khán giả và hạ thấp năng lực giáo dục của nghệ thuật.

Lửa trại là môt buổi trình diễn văn nghệ tự nhiên, do đó ta phải tôn trọng khán giả, quản trò, kịch sĩ, bản hát, điệu múa và tất cả những gì bao hàm liên đới trong lửa trại.

Tất cả những cái sẽ trình diễn hay xảy ra trong lửa trại đều ghi lại những kỷ niệm (êm dịu, vui vẻ hay tầm thường) cho nên ta phải dành cho khán giả và đoàn sinh những ấn tượng quý giá nhất, đẹp đẽ nhất và êm đềm nhất của lửa trại.

Những người được mời tham dự phải được :

— Tự do và thong thả.
— Ngồi thảnh thơi.
— Không bị nóng quá, lạnh quá hay bị ẩm ướt vì ngồi trên cỏ,
— Trông rõ buổi trình diễn.
— Nghe rõ lời đối thoại.
— Phải được tiếp rước và dành chỗ ngồi.
— Đoàn sinh không được ăn mặc lôi thôi, bẩn thỉu, lố lăng, lập dị, mà phải vận đồng phục chỉnh tề (có thể chít khăn quàng trên đầu để tránh sương, lạnh và khoác trên người một tấm mền hay một chiếc áo choàng xanh đỏ (làm riêng cho lửa trại.)

Lửa trại có thể là một buổi nói chnyện tâm tình, đơn giản hoặc là một buồi trình diễn đàng hoàng, quy củ, xứng đáng.

Lửa trại phải có đề tài, mục đích, chứ khôag phải cuộc hội họp bất thường, trong đó các «trò khỉ» được sáng tác bừa bãi để chọc cười một cách thô lỗ, vô duyên.

Thời gian tối đa liên tục là 1 giờ 30.

A — Lửa trại phải được chuẩn bị trước:

Đoàn sinh phải rành rẻ về mọi thủ tục (nhảy lửa, gọi lửa, vũ, reo, múa, hát...) để chỉ cần duyệt lại, dụng cụ hóa trang, phụ diễn phải sẵn sàng.

B — Lửa trại phải được chuẩn bị trong kỳ trại,

— Các màn kịch: chuẩn bị trong lúc họp đội buổi chiều hoặc trong các khóa về chuyên môn tại trại và phải xoay quanh đề tài đã ấn định.

-— Sắp đặt sẵn sàng dụng cụ cần thiết.

— Chuẩn bị địa điểm lửa trại : tại trại hay gần trại (nên lấy di tích lịch sử làm chủ đích cho nơi trình diễn) khán giả thích ngồi trên cao nhìn xuống, ta hãy dọn sạch sẽ địa điểm và trám những hố trũng ở nơi trình diễn.

— Chuẩn bị chồ ngồi sạch sẽ và chắc chắn cho tân khách,

— Chuẩn bị phong cảnh cho các vỡ kịch trình diễn

—- Chuẩn bị hóa trang thật hoàn hảo.

4. ĐỀ TÀI LỬA TRẠI

Vì ít lưu tâm đến đề tài lửa trại nên tình trạng lố bịch, vô nghĩa, lơ mơ vẫn thường xẫy ra.

Thiếu sót đó cần được bồ túc gấp vì tổ chức khơi khơi vừa khó cho kịch sĩ vừa làm hư chương trình giáo luyện của lửa trại.

Nếu các cuộc hành quân, chiến dịch đều có đặt tên thì lửa trại không đề tài làm sao đứng vững.

Đề tài đặt ra để khai thác triệt để năng khiếu, sáng kiến và cố gắng hiểu biết của đoàn sinh, thí đụ đề tài lịch sử : «Cả phá quân Nguyên» được đề ra nhân kỳ trại kỷ niệm Trần hưng Đạo, các đội phải lo xây dựng kịch của mình quanh đề tài đó : 4 kịch hoặc 7, 8 kịch do mỗi đội đưa ra trình diễn.

— Quân Mông Cồ xâm lăng nước ta (dân gian cơ cực bị bóc lột)

— Triều đình họp bàn (chủ hòa của vua vì thương dân, chủ chiến của Trần thủ Độ và Trần hưng Đạo.....)

— Hội nghị Diên Hồng (Vua tiếp xúc với bô lão)

— Trận Tây kết, Vân đồn, Chương dương, Vạn Kiếp, Bạch đằng.......

— Cảnh hoan ca thái bình khi đuổi xong giặc

Quản trò phải sắp xếp cho mạch lạc và đúng lịch trình, các bài ca, tiếng reo, điệu vũ v.v., , cũng phải theo kịch và đề tài.

Hóa trang thực sự, khéo léo, sẽ tăng thêm phẩm lượng cho buổi trình diễn.

Ánh sáng, phong cảnh, âm nhạc cũng giúp ích rất nhiều cho thành công của lửa trại.

5. NƠI TRÌNH DIỄN



— Ta phải tùy theo khung cảnh để bài trí một sân khấu thấp hơn hoặc cao hơn khán giả.

Với một buổi lửa trại trình bày theo hình tròn, khán giả thích ngồi cao hơn nơi trình diễn để có thể theo dõi rõ ràng.

Với kiểu sân khấu, nơi trình diễn được đặt cao hơn khán giả đề dễ dàng dùng đèn rọi và sáng. Phía sau lưng, ta có thề chọn lựa :

— Một bức tường.

— Một tấm phông thiên nhiên (cây, đá v.v. ..)

— Những tấm phông theo đề tài lửa trại v.v, . Địa điểm lửa trại tùy thuộc vào khung cành cho ta có thể chọn lựa bất cứ nơi nào tiện lợi việc đốt lửa.

Nếu là một buổi trình diễn có mời khách; tất cả nhân lực đều được phân công đồng đều và khai thác triệt để năng khiếu của mọi người để biến thành những toán chuyên- về từng môn:

Toán 1: Đèn và ánh sáng, củi lửa.

Toán 2: Hát, kịch, ngâm thơ hoặc đơn ca, trò vui.

Toán 3: Kịch dài hóa trang đầy đủ.

Toán 4: Châm lửa, hát quanh lửa, nhạc dịu về chiều, kịch hay nhất, êm dịu.

Phải để dành vở kịch hay nhất, truyền cảm nhất về chót; hát tạm biệt và cảm tạ tân khách và sau buổi lửa trại không để lại một vết tích gì, ngoại trừ kỷ niệm êm đẹp của buồi lửa.

Baden Powell, sáng lập Hướng Đạo nói : *trẻ em thích văn nghệ và ưa tưởng tượng đến muốn trở thành thực sự. Muốn khai thác trẻ để giáo luyện chúng phải có cái nhìn như trẻ và giống trẻ.*

Bacon cũng đề cao các buổi trình diễn văn nghệ như một phương thức giáo dục hữu hiệu, nhẹ nhàng, thấm thía nhất.

Vì thế, ở lửa trại, dù một câu chuyện vui, một bài hát, một tiếng reo hay điệu múa, cũng phải hoàn thành theo hai quy luật bất di bất dịch:

1. Phản ảnh được tinh thần giáo luyện và ý nghĩa cao đẹp.

2. Cố gắng thực hiện đến toàn thiện toàn mỹ, nghĩa là hết sức hoàn hảo.

Trưởng không nên bỏ lỡ một cơ hội nào để bắt buộc, khuyến khích đoàn sinh minh cố gẳng làm cho thật tốt, thật đẹp với ý niệm hay.

Paul Coze, một Trưởng Hướng-Đạo Công-giáo, đã từng sống với dân da đỏ cũng nói : Lửa trại có hay dở, xấu tốt cũng đều tạo cơ hội cho đoàn sinh học tập.— Anh nhút nhát, vụng về dám «liều » trình diễn nói cười, ca hát trước công chúng.

— Kẻ kiêu ngạo, tếu, bớt hống vì thất bại trong một vai trò.

— Nhiều anh thêm nhũn nhặn, bác ái khi thủ những vai quá tầm thường.

— Khối người bớt phê bình chê bai kẻ khác vì chính họ đã làm hư.

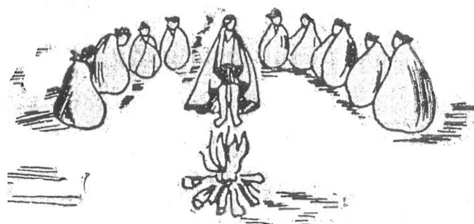
Trưởng chỉ huy biết rõ lắm và phải biết như thế cho nên nhiều khi ta thấy chương trinh và cách xếp đặt kịch sĩ thiếu lớp lang, luộm thuộm song thâm ý của Trưởng muốn như vậy vì nó giúp ích.

Với lửa trại hay bất cứ hoạt động thanh niên, thể thao, xã hội nào, phương pháp hàng đội vẫn là kế sách hay nhất để thủ thắng. Vẫn biết rằng mỗi cá nhân đều muốn phô trương, song ít kẻ biết cách trình bày cho phải phép. Tinh thần đội bổ túc cho cản trở đó, vì có nhiều anh không dám nói trước công chúng song lại giữ được bình tĩnh khi sống gần đội nhóm mình, nhiều kẻ khác lại quá nhiệt thành, nên phải hướng dẫn mê say đó, nhờ tinh thần đồng đội, Thật ra người ta chỉ có trật tự, nhún nhường, vui vẻ, cương nghị vì công ích và danh dự gia đình, đoàn thể, tôn giáo hay dân tộc, nói nhỏ lại là tinh thần đội vậy.

6. ÁO KHOÁC LỬA TRẠI

Thường thường, để tránh lạnh về đêm, người ta hay quàng chiếc mền trên người để dự lửa trại, tiện thì có tiện song cũng có nhiều khi bất lợi như trường hợp trời mưa, hoặc ẩm ướt mà ta lại dùng mền đó để đắp khi về lều ngủ.





Vì thế, các tay cắm trại sành điệu thường may riêng một cái áo choàng để dùng ở lửa trại, áo nầy không cần mẫu mực nhất định và tùy theo sở thích cá nhân, nó có thề là một cái mền cắt thủng một lỗ ở giữa để chui đầu vào được, nó có thể là một chiếc áo choàng dài tới chân, mầu sắc tùy nghi, trên áo thường được thêu hay đính vào các kỷ niệm, dấu hiệu các trại và đêm ngủ ở trại của mỗi kỳ họp mà đương sự tham dự.



Thủ tục này rất hay và đáng khuyến khích, nhứt là các Thiếu sinh nên thực hiện nó đề ghi nhớ lại quãng đời Hướng Đạo của mình nó chỉ vô giá và thành báu vật khi dòng dã 30 năm trời theo đuổi nghiệp Hướng Đạo, chiếc áo choàng đã đính đủ hai lần, trong và ngoài, các dấu hiệu trại mình dự, từ lúc thiếu thời, chắc có nhiều rung cảm và đáng hãnh diện.



CHƯƠNG II: THỦ TỤC KHAI MẠC LỬA TRẠI

KHAI MẠC

(I) Có nhiều lối khai mạc lửa trại, ở đây chỉ đơn cử vài kiểu thông thường để các quản trò biết mà tùy theo khả năng, sáng kiến và sự hệ trọng của buổi họp mà linh động tổ chức.



A) Kiểu thông thường nhất là quản trò hát bài gọi lửa (3 lần) và mời tân khách và các đơn vị (từng tên một theo thứ tự) đến dự lửa trại, thí dụ :

— Quản trò mời đội Đạch Mã đến dự lửa trại...

— Đội Bạch Mã : reo lên đáp lại và yên lặng tiến tới vòng lửa.

Khi đã đầy đủ,chính quản trò hoặc mời vị chủ tọa châm lửa. Ngọn lửa bùng lên, toàn thể reo vang rồi nắm tay nhau hát, múa bài « Nhảy Lửa » mà ta có thể gọi là bài «hỏa vũ» cho nó nho nhã.

B) Từ xa, tân khách đi theo hàng một, do Trưởng tiếp tân cầm đuốc tiến dần vào, theo nhịp trống đều. Cả đoàn làm hàng rào danh dự tiếp đón. Trong lúc lờ mờ đó, Thần đen tối (mặc toàn đen) ra điệu bộ khoe khoang (lúc ấy tân khách chưa vào chỗ):

— Chào, chào, tổng chào quý vị và các bạn. Sung sướng và rất sung sướng, được thừa tiếp các bạn trong buổi hoàng hôn êm

đềm nầy vì nó báo hiệu bóng đêm sắp tới. Vâng, đêm tối âm u, sản nghiệp của tôi nó đang tới ,và chỉ ít lâu nữa chúa tể của ám muội, đen tối, kinh hoàng, gian tà sẽ ngự trị trên phân nửa thế giới.

Trông kìa (chỉ ra phía có cây cối,) chính tôi đã biến hóa những cây cối hiền dịu kia thành ma quái để chúng nhát dọa trẻ con, đàn bà, và những con trai yếu bóng vía, thiếu can đảm. Nghe đây! (ban âm thanh bắt chước các tiếng động ban đêm, ếch kêu, dế dun, mèo, chó.v.v.). Chính tôi là nhạc trưởng ban hòa âm ma quái của đêm tối làm cho những kẻ yếu hèn hay gian ác, sợ hãi kinh khiếp.
và chẳng bao lâu nữa, từng sư đoàn, quân đoàn và triệu triệu chuột bọ, côn trùng, muỗi mòng, chuột bọ, côn trùng, muỗi mòng, dơi dơi, ác thú, sẽ haotj động tấn công loài người và tài sanrcuar họ, tấn công sự ngây thơ , trong sạch, dịu dàng (nói đến đây nó đắc chí cười vang thì có tiếng phèng la và anh Quản trò, tay cầm đuốc hiện ra đánh đuổi nó, Thần đêm tối lùi dần dần rồi biến mất.



Quản trò: Kính chào quý bà, quý cô, quý vị và các bạn. Kính chào các Trưởng và các bạn đoàn sinh thân mến (trong lúc này, tân khách và đoàn sinh đang yên lặng vào chỗ ngồi).

Xin quý vị và các bạn quên đi con người ghê tởm vừa rồi, quên tà thần tượng trưng cho mờ ám, tồi tệ, lén lút, đên tối và hãy vui lên quanh ngọn lửa ấm áp, thanh tịnh; ngọn lửa công chính, cao sang, đã xua đuổi tà ma, quỷ quái. Nói đến đây, Quản trò tiến tới châm đuốc vào lửa và hát bài "Gọi Lửa".

-*Ta đốt to cho bùng lên sáng.....*

(Đến lần thứ hai thì mời tất cả cùng hát cho đến hết bài).

Quản trò: và bây giờ thân ái mời các bạn cùng tôi, chúng ta hát bài mừng lửa (Nhảy lửa).



VẢI KIỂU HÓA TRANG NỮ

C. Trống nổi ở vòng lửa lên đều đều, mời gọi , hướng dẫn cả đơn vị yên lặng tiến vào vòng lửa. Trống dồn dập khi Trưởng đến. Khi đã an tọa thì yên lặng hoàn toàn. Người Quản trò tiến ra đưa đuốc cho Trưởng chủ tọa châm lửa và tiếng reo vui vang lên khi lửa bùng cháy. sau một bài hát là nhảy lửa.

D. Tất cả đều yên lặng tiến vào chỗ ngồi, Trưởng Chủ tọa cầm đuốc hướng về Bắc giơ lên chào sao Bắc đẩu

- hướng cao đuốc về hướng Nam chào sao Thần Nông

- hướng cao đuốc về hướng Đông chào mặt trời
- hướng về hướng Tây chào sao Mai
- Trường châm lửa và tuyên bố khai mạc lửa trại

E/. Căng hai sợi dây kẽm từ cây cao chéo xuống gần nơi Chủ tọa. Giữa hai sợi dây có mồi lửa chưa đốt. Tất cả yên lặng ngồi vào chỗ và từ trên cây cao có tiếng hát vui của Thần Lửa; Quản trò lên tiếng thỉnh cầu Thần lửa ban ánh sáng (lễ nghi tùy theo sáng kiến). Từ trên cây cao, Thần lửa chấp thuận cho lửa vào mồi và thả trôi từ từ trên cao xuống....Quản trò lấy đuốc châm lửa từ mồi lửa đó trao cho Chủ tọa châm lửa khai mạc (nhớ khi lửa bùng cháy là reo vui rộn rả).

G/ : Hàng rào danh dự xếp ngồi dài một phía. Trước mặt mỗi người đều có chôn một lon sẵn nhiên liệu cháy nhậy. Trưởng tiếp tân hướng dẫn ngưòi Chủ tọa đi đến đâu thì lửa cháy đến đấy (đoàn sinh đốt lửa của mình lên). Khi người tân khách chót đi qua thì đoàn sinh đầu, bê lon lửa của mình đi dần vào vòng lửa, đoàn sinh thứ 2, thứ 3... cũng mang lửa đi nối theo vào.

— Kiểu nầy có thề dùng bẳng quẹt (diêm), bằng đèn pin hay đuốc, dầu chai, (để đoàn sinh đứng).

H) Mỗi đoàn sinh đều có đuốc đốt sáng giơ cao và yên lặng tiến vào vòng lửa đợi Chủ tọa châm trước rồi thứ tự lần lượt theo 4 hướng 4 đội) tiến vào xếp đuốc của mình vào lò—sau đó múa lửa hay (Hỏa vũ)

I) Từ một nhà chủ chốt trong làng—xã hay thành phố, Lửa được châm và chuyền nhau chạy về tới nơi trao cho chủ tọa đốt. (có thể là từ một ngọn nến trong đền thờ, đình, chùa)

K) Sau khi đã lặng lẽ yên vị —tất cả hát một bài bài vui mời gọi lửa (tùy ý hay bài Hello 4 giọng)

L) Lửa được xếp sẵn trên một chiếc kiệu (hay cáng) đốt sẵn và do đoàn sinh khiêng vào đặt ở giữa vòng — đi đầu là quản lửa.

Vài đề nghị hướng dẫn giúp các (Thần lửa) tương lai sáng tác ra muôn ngàn kiểu cách để làm đẹp bộ môn văn nghệ đại chúng : Lửa trại.

BẾ MẠC

Sau khi màn chót kết thúc. Trưởng tụyên bố nhận xét và kết quả của lửa trại rồi nhắn nhủ anh em đôi lời, tất cả nắm tay ca bài Tạm biệt hoặc một bài êm dịu, cảm động. Sau đó thì Trưởng chào. Toàn thể chào lại và IM LẶNG về lều (nhớ là im lặng).

Các đơn vị thuần tuý thường hay cầu nguyện chung và Cha-Tuyên úy ban phép lành cho cả đoàn trước khi chào giải tán.

NHẢY LỬA



Tất cả đứng quay mặt vào lửa,

Phần I .

- Hai tay trên hông bước hoặc nhảy từng bước vào rồi lùi ra,
- *Anh em ta mau cố chất*... (bước vào) khi hát chữ (chất) thì chân phải giơ lên phía lửa rồi kéo lùi hẳn về sau một bước cho hợp nhịp.
- *Cây khô vào đây đốt chung* (lùi ra) đến chữ(chung) là chân trái kéo vào chân phải đứng thẳng.
- *Đêm khuya nghe tiếng tí tách.(T P T P T P)*
- *Cây khô nổ vang (PTPT) giữa rừng (PT)*

Phần II

- Tất cả cầm tay nhau nhảy (hoặc bước) chéo chân quay tròn đi về bên phải rồi lại về phía bên trái, chân trái xéo qua mặt chân phải và khi quay về phía bên trái thì chân phải xéo qua mặt chân trái

*(*Phía phải*)*

Tay nâng tay dắt dìu âu yếm mừng nhau chúng ta hát vui múa ca
(T) xéo) P T (xéo) P T (xéo) P T (xéo)P T (xéo) P

(Phía trái)

Chung quanh ta lửa hồng đang cháy bùng bao thú vui chúng ta thiết tha
P (xéo) T P (xéo) T P (xéo) T P (xéo) T P (xéo) T

Phần III

- Vẫn cầm tay song bước vào trong rồi lui ra ngoài khi đến chữ "hát" thì chân phải đứng thẳng, chân trái cong về đằng sau, hai tay giơ thẳng lên trời (kéo dài khi hát tiếp "\lùi dần xuống và bước về đằng sau cho đến chỗ cũ)

Bước đều vào trong
Ta nâng cao tâm hồn vui
T P T
(Bước lùi ra)
Hát cho bao người quanh ta cùng vui ca
P T P T

Múa lửa là một thủ tục cổ thời, bài hát kể sự tích thần lửa từ lúc bị bắt hoá ra cây trong rừng cho đến khi bị thiêu chết, phần nước ta, theo cá tính dân tộc, nên bỏ sự tích đó và đặt lời ca khác vui vẻ hồn nhiên hơn.

Nếu trại có cả nam nữ, nên xen lẫn một nam một nữ.

Nếu trại đông có thề làm hai, ba đến bốn vòng, xong lúc quay quanh lửa thì nên xoay trái chiều nghĩa là vòng 1 quay phải thì vòng 2 quay trái, 3 phải 4 trái và lúc giơ tay cao ở đoạn chót nên điều

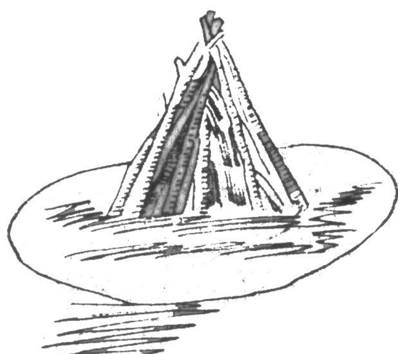
hành cho thành lớp lang : 1 cao hẳn, 2 vừa vừa, 3 quỳ xuống và 4 có thề gần sát đất,

CÁCH XẾP CỦI

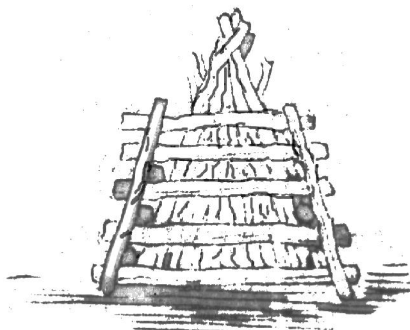
Có mấy kiểu sắp xếp củi đề đốt lửa trại.

Kiểu hình nón, Kiểu tứ diện (củi chó), Kiểu lục lăng, Kiểu bát giác và Kiểu cây Đình liệu.

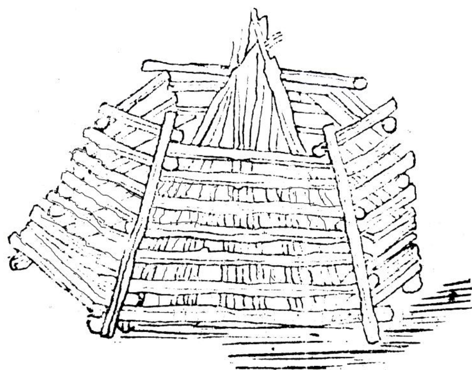
HÌNH NÓN : là kiểu sắp xếp củi chụm trên đầu chụm lại và dưới chân loe ra củi nhỏ và khô ở trong nòm, củi lớn ở ngoài.

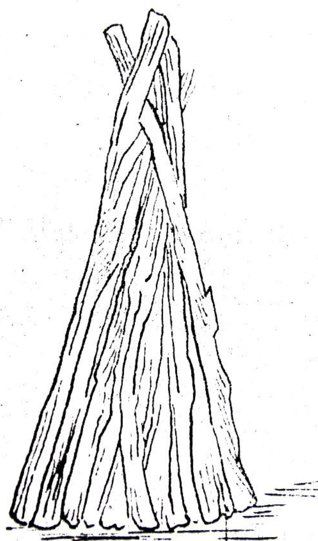


HÌNH TỨ DIỆN: là kiểu xếp một hình nón ở trong, giữa bằng củi nhỏ và khô bên ngoài xếp thành hình vuông 2 củi ngang, 2 củi dọc, cứ thế mà chồng lên nhau, bọc lấy hình nón, cao lần lên cho khuất chỏm hình nón, nhớ để chỗ châm lửa về phía gió thổi.



HÌNH LỤC LĂNG : xếp hình nón trong giữa như trên và bên ngoài bao bọc bằng củi lớn xếp hình tam giác cân xéo nhau cao lần lên.





HÌNH BÁT GIÁC : như kiểu tứ diện song các hình vuông xéo nhau chia thành tám cạnh.

CÂY ĐÌNH LIỆU : là hình thức các tổ chức lửa trại lớn; ở thị thành thì có thể là cây bông, toàn pháo xì hoa từ chân đến đầu (cao

lối 3, 4 thước trở lên) cho cháy lâu hàng giờ để vừa xem vừa ăn uống chơi vui trò chuyện với nhau. Ta có thể làm cây đình liệu bằng cách xếp đống lửa trước bằng cả thân cây (không chặt nhỏ) cao từ 2 đến 5 thước. Kiểu này hay xếp theo hình nón và cần đến 6 tới 10 cây cao đều nhau, cây cần khô và có nhựa như cây thông hoặc thuộc loại dễ cháy, muốn cho cây cháy ngay và sángrực từ đầu đến chân, ta có thể phết nhựa thông, nhựa chai vào suốt quanh thân cây, nhớ đừng quên xếp củi hình lục lăng hay bát giác ở dưới cùng để nuôi lửa, các trường Đại-học, Trung-học lớn hay làm lối này khi mãn và khai khóa vì họ quá đông.

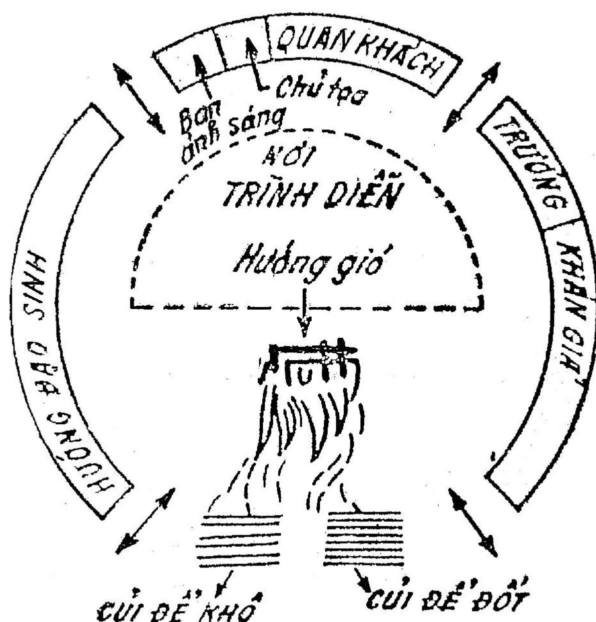
- Còn một lối nữa là cho cát vàng khô vào một chậu hoặc lon (lớn nhỏ tùy thích) rồi đổ dầu hôi vào đánh diêm ném lên cát là cháy, cho đến khi hết dầu, ta có thể đổ, thêm dầu khi lửa chưa tắt hẳn.

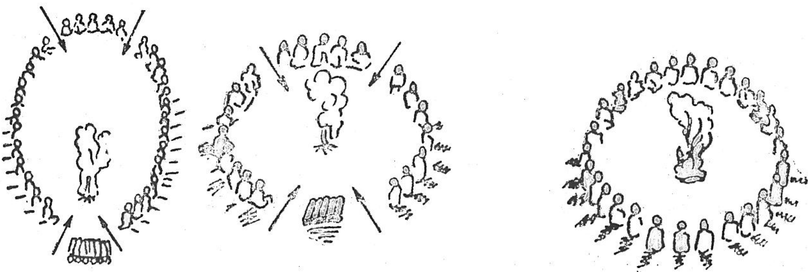
Lối nầy thường làm để ở trong lòng đống củi để khi Chủ tọa châm lửa là nó bắt liền, nếu không có cát thì để ống dầu hôi nhúng dẻ rách, tránh đổ dầu ở ngoài vào khi lửa không cháy và vì thế nên chuẩn bị củi lửa trước,



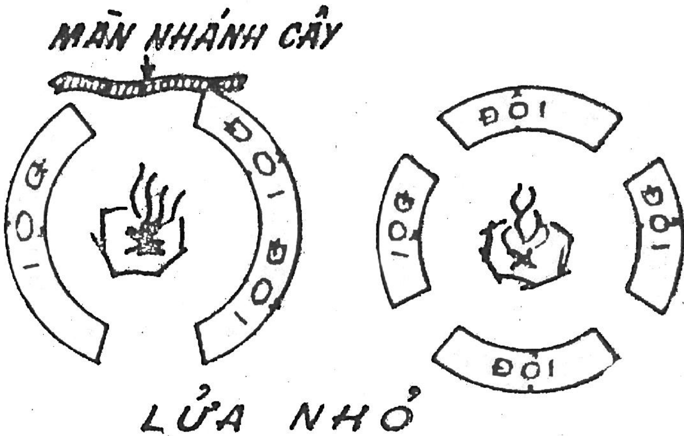
LỀ THÓI HAY

Quản trò là người duy nhứt được tự do đi lại, trên vòng lửa trại, song cũng nên tiết chế và tránh mặt khi đang trình diễn. Quản lửa coi về ánh sáng và là người thứ nhì (ngoài kịch sĩ) được ra vòng lửa để tiếp tế nhiên liệu cho lửa (củi, cỏ khô, cỏ ướt, pha màu. . .) Ngoài công việc trên, triệt để cấm không ai được ra nơi trình diễn.






CỦI
QUẢN LỬA
NƯỚC
ĐỘI
NƠI
TRÌNH DIỄN
ĐỘI
Hướng gió
TRƯỞNG QUAN KHÁCH QUAN KHÁCH
LỬA LỚN


MÀN NHÁNH CÂY
ĐỘI
ĐỘI
ĐỘI
ĐỘI
ĐỘI
ĐỘI
ĐỘI
LỬA NHỎ

Tất cả mọi người khác, kể cả Trưởng, đều không được ra vòng lửa, dù là để tiếp tế củi đi nữa, phận ai nấy lo, đừng xâm phạm dẫm chân kẻ khác.

* Tất cả mọi người, khi muốn cho tiếng reo hay một bài hát hoặc kể chuyện đều giơ tay lên để được Quản trò cho phép mới được nhảy ra vòng lửa.

Buổi tĩnh tâm cho các em sắp tuyên hứa hay lên đường thường được tổ chức, thân mật và ấm áp, sau các buổi lửa trại, khi tất cả đã yên lặng ra về, Trưởng và đương sự, thêm vị Tuyên-úy, sẽ cùng nhau tâm sự, thường là 20 phút đến một giờ, sau đó Cha Tuyên-uy và Trưởng ra về để đương sự lại một mình suy nghĩ tĩnh tâm cho đến khi quyết định chấp thuận hay không tuyên hứa mới về lều ngủ.

CÁCH TÔ MÀU CHO LỬA

Một vở kịch thành hay bại, gây cảm hứng, sợ hãi, vui buồn cũng nhờ người điều khiển ánh sáng. Lối nầy được các nhà điện ảnh áp dụng nhiều trong những phim tô mầu loại trinh thám.

Chúng ta cũng cần xử dụng « khoa » nầy ở lửa trại để gây óc thẩm mỹ cho các đoàn sinh và tăng phần hào hứng cho lửa.

LÀM KHÓI : Ném vào đống lửa đang cháy rực rỡ một ít cỏ tươi hay lá tươi.

LÀM SÁNG RỰC : Ném vào lửa từng nắm rơm khô hoặc giấy cắt nhỏ hay thuốc pháo bông.

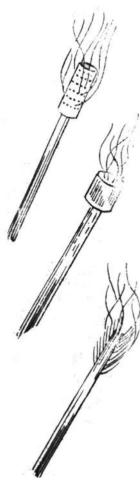
LÀM LỬA ĐỎ : Ném vào lửa một nắm bột màu đen.

LÀM LỬA XANH LỤC : Ném vào lửa một nắm bột sulfate de cuivre (vitriol bleu des vignerons).

LÀM LỬA VÀNG ; Ném vào lửa một nắm muối to, hay nhựa.

LÀM LỬA XANH LƠ : Ném vào lửa bột zinc (vẫn đánh giầy mũ trắng). Nên dùng bột thật khô và nhớ đừng pha trộn, gói ghém các thứ bột đó gần lửa.

LÀM ĐUỐC:



1. Nhựa thông, nhựa trám, nhựa chai nấu lên cho lỏng rồi lấy các cây gậy vừa tầm tay lối 0th.80 đến 1 thước, nhúng dầu vào nhựa (lối 0 th 25) để cho hơi khô thì lấy giẻ rách hoặc giấy báo bọc lên1 lần, song lại nhúng vào nhựa để bọc lại, làm như vậy 5 lần là vừa.
2. Ống sữa bò đóng lên một cây gậy trong đổ cát vàng khô lúc sắp đốt, đổ dầu hôi (dầu lửa) vào cho ướt hết thì thôi, quẹt, diêm là cháy.
3. Ống tre nứa khô cho nhựa chai vào trong ngoài quấn giấy xanh đỏ cho đẹp, nhớ làm cái che tay cho khỏi bỏng. Đốt lên là cháy.
4. Ống tre xanh tươi trong đổ dầu hôi (dầu lửa) đến lưng rồi lấy giẻ rách thấm vào làm bấc đốt lên là cháy, lúc sắp đốt hãy châm dầu và nhớ đừng dùng essence vì nó bắt nhậy quá và có thể nổ được.

CHƯƠNG III: TÍNH CHẤT CỦA LỬA TRẠI

Như đã nói, LỬA TRẠI cần thực hiện theo đề tài, song không phải vì thế mà gò ép chắp nối.

Lửa thường gồm ba mục chính và người quản trò phải biết pha trộn hòa hợp sao cho linh động và hấp dẫn.

1. Gây hào hứng.
2. Kịch (ngắn, dài, vui, buồn, hùng mạnh..)
3. Biểu diễn(chuyên môn—thực nghiệp—mỹ thuật, xảo thủ...)

I. GÂY HÀO HỨNG

— **Hát** : Do toàn thể hay ít ra hát chung «Điệp khúc» vì thế cần chọn bài hát ngắn, dễ thuộc, các bài hát đuổi, hát với điệu bộ.
— **Múa** : Có thể mời tất cả hay đa số cùng múa theo lời hát hay theo nhạc, các điệu vũ cần giản dị, nhẹ nhàng và ít mệt.
— **Reo** : cần cổ võ cho toàn thể cùng tham dự — nhớ tiêu chuẩn giản dị song đúng nhịp và đúng điệu.
— **Chơi** : các trò chơi ầm ỹ hay lặng lẽ song vui cho tất cả hay đa số tham dự.
— Có một cây đàn và Ban nhạc làm tiếng động hậu trường

II. KỊCH

— **Xây dựng theo hướng văn nghệ** : cổ tích, dã sử, xã hội, chuyện tân thời, phong tục, tập quán, ngụ ngôn, phiêu lưu, thám hiểm, khoa học trong và ngoài nước.v,v,,,
— **Xây dựng theo lịch sử** : Quốc sử Việt Nam cổ kim, tôn giáo — lịch trình tiến triển dân-tộc kể cả các thời bị xâm lược — điển tích địa phương — vĩ nhân Việt Nam và thế giới...
— **Hát** : Hát lịch sử hay hát chuyện, thí dụ : «Sông Bạch Đằng» hay chuyện «Anh Trương Chi» v.v... kèm theo kịch.
— **Kịch** : Các màn nhỏ sơ lược — kịch bằng bóng
— **Kịch câm** —kịch với tiếng động và điệu bộ hoặc theo âm nhạc.
— **Thời sự**: Chiếu bóng — chiếu hình — trình diễn các môn thuộc phát minh, khoa học, vui lạ, mạo hiểm, xã hội.
— **Trình diễn** : Trình bày đời sống ở trại của Đội của Đoàn, của dân du mục, đồng bào Thượng v.v...hoạt cảnh âm nhạc, thể dục, nhào lộn, thể thao, thẫm mỹ v.v...

— **Tưởng tượng** : Các màn tưởng tượng ra, thí dụ đời hạt thóc từ lúc nhỏ lớn lên, chín rồi gặt về đập, phơi, cho vào bồ lúa rồi chia nhau đi nuôi thiên hạ hoặc làm phận sự sinh sản ... hoặc chuyện thám du mặt trăng, sao, hỏa tiễn, vệ tinh v.v...

III. BIỂU DIỄN

Phần này gồm tất cả mọi nổ lực để trình-bày đến tuyệt hảo, nghĩa là hết sức mình để đi đến tột đỉnh của văn nghệ.

— Chuyên môn Hướng Đạo—khéo léo—ca vũ—hòa nhạc—hợp ca—kể chuyện—đọc chuyện—ảo thuật—bình thơ—đấu sức—thi đua—chơi vui—làm xiệc....

Tóm tắt là tất cả những cái gì mà mình đã đến tột độ thì xếp nó vào mục này.

Chúng ta cần quan niệm cho đúng là lửa trại chỉ là một cuộc hội họp thân mật giữa các người cùng chí hướng, quan niệm; vì thế, tất cả mọi người cần tham dự trực tiếp, bằng không, ít là gián tiếp.

Chúng ta cũng đừng tưởng tượng Lửa Trại là Cải lương, Tuồng Tàu, là Hát Bội, là hài hước (diễu), vì mỗi sân khấu đều có tư cách cá biệt của nó : kịch khác, tuồng khác, hát bội khác, chiếu bóng khác, nhạc kịch và ca nhạc ở các quán rượu, hộp đêm cũng khác nhau, mỗi cái đều có cá tính và thủ tục riêng.

Cái đặc biệt của Lửa Trại là biết tùy thời tiết, địa điểm, phong tục v.v... mà trình diễn để khỏi ngược với ý hướng và phong độ của buổi lửa — thí dụ trời nóng như thiêu mà đốt đống lửa lớn, mà hát bài về mưa rét, tuyết băng hay ở giữa một số lớn Hoa kiều hoặc Pháp kiều mà diễn kịch chửi Tây, diễu Tàu thì nó hơi lố và phạm tới tinh thần hào hiệp nghĩa khí của người Việt Nam.

Muốn cho mỗi buổi Lửa Trại thành công ta phải :

1. Chuẩn bị kỹ lưỡng nghĩa là tập dượt, xếp đặt, so sánh, lo liệu.

2. Uyển chuyển, nhịp nhàng, thay đổi sao cho mới lạ, vui vẻ, linh hoạt từ đầu tới cuối mà vẫn có liên hệ mạch lạc. Đừng hấp tấp vội vàng mà cũng chẳng nên chậm chạp lờ đờ.

3. Tiến triển từ số không đến cao độ sao cho hào hứng hấp dẫn ở ngoại cảnh bao nhiêu thì nội tâm hướng thượng bấy nhiêu. Từ những trò vui đơn giản tiến lên qua những màn thám hiểm, biểu

diễn, hoạt kịch, phô trương, xã hội đến suy luận, cảm nghĩ, rồi cầu nguyện Thượng Đế (theo Tôn giáo của mình).

4. Cố gắng hoàn thiện hoàn mỹ tất cả mọi bộ môn của Lửa Trại về cả phẩm lẫn lượng.

Thiếu bốn quy ước trên, Lửa Trại không còn là Lửa Trại mà là một thứ lửa ô hợp, vô bổ.

Tận cùng, sự yên lặng sau lúc bế mạc cần được tôn trọng để đoàn sinh thấm nhuần, thông cảm với Tạo-hóa qua lời dẫn dụ cuối ngày của vị Tuyên úy hoặc Trưởng chi huy đoàn. Những kẻ phá tan yên lặng lúc nầy đáng mang tội gấp đôi, vì họ sống xa vời, cách biệt với lẽ phải - sự thật- đàng công chính, nên lờ lững, thờ ơ hay không thể hướng tâm hồn lên Đấng Chí Tôn qua lời chỉ dạy của Trưởng. Họ cần gắng sức theo kịp đồng bạn hay ít ra bảo vệ, tôn trọng sự thinh không của anh em mình trong hoàn cảnh thuận tiện ấy,

Nhiều đơn vị thường tận dụng thời gian nầy để làm lễ tĩnh tâm chọ các đoàn sinh sắp tuyên hứa, hay sắp lên đường hoặc sắp nhận một trọng trách mới.

Một (Thần Lửa) cần có một cuốn sổ tay ghi chép rõ ràng rành mạch mọi chi tiết của tổ chức Lửa Trại, sổ tay lối 500 trang khổ 13x20 bìa cứng.

Ta có thể chia ra từng mục để tiện tìm kiếm:



a) **HÁT** : Tất cả loại bài hát lớn nhỏ, vui, êm dịu, hùng mạnh kể cả về tôn giáo và ngoại quốc Hát đuổi, hát với điệu bộ, hát và vũ...

b) **MÚA** : Dễ, khó, ngắn, dài, quốc tế, quốc nội, nhớ ghi rõ xuất, xứ và tên sách để dễ tìm sau này.

c) **CHƠI**: Các trò chơi về trí óc, tịnh thần, chơi ngoài trời, trong phòng, có hay không cần dụng cụ. Các cuộc thi đua, biểu diễn, hoạt tượng, kể cả các môn ảo thuật, võ thuật, nhào lộn.

đ) **CHUYỆN-NGẮN** : Ghi tóm lược các câu chuyện vui, buồn, lịch sử, dã sử, địa lý, nhân văn, phong tục, tập quán, khoa học, xã hội, tâm lý, hiện đại — Các câu chuyện về Tôn giáo, ngoại quốc...

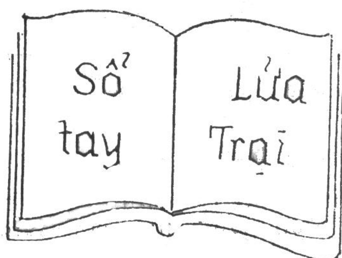
e) **KỊCH** : Ghi tất cả các mẫu kịch có thể trình diễn thuộc loại văn chương, lịch sử, tôn giáo vv.. Kể cả kịch câm, nhạc kịch, kịch bóng.

g) **TIẾNG REO** : Các tiếng reo, điệu hò, tiếng gọi — Cách thức làm tiếng động (sấm sét nhạc ngựa, tiếng mưa...)

h) **VẼ** : Các kiểu lửa trại, y phục, hóa trang, bài trí, cây cối, thú vật, người.

i) **LINH TINH** : Ghi các kỷ niệm, lịch sử, ngày tháng đặc biệt, lý do .... của mỗi lửa trại và tất cả mọi ý kiến cải tổ, xây dựng, phê bình, nhận xét.





CHƯƠNG IV: KỂ CHUYỆN Ở LỬA TRẠI

Có những lúc người ta cần yên -lặng, giờ phút ấy để trôi trống rỗng sẽ phá hoại cả cuộc vui. Tương trợ cho thời gian «gây cấn » nầy ta kể chuyện.

Kể chuyện là một nghệ thuật có từ thời xa xưa, các vua chúa và nhà quyền quý thường mượn hẳn một người chuyên môn kể chuyện cho họ và gia đình thưởng thức.

Câu chuyện chẳng những có tính cách giải trí mà còn có tác dụng giáo huấn nữa — Vì thế các cụ ta thường kể cho con cháu nghe nhiều chuyện như trong "Nam hải dị nhân" "Cổ học tinh hoa ".

về tôn giáo cũng thế. Chúa Giê-su thường dùng các dụ ngôn để rao giảng Tin-Lành trong đó có nhiều câu chuyện ngắn phù hợp với sự hiểu biết của mọi sắc dân, tầng lớp và giai cấp.

Ích lợi của câu chuyện kể khéo quả là sâu sắc và bén nhọn và tin ở tài lưu loát, tìm tòi ở giới Thanh niên Việt Nam, tôi chỉ dám kể dưới đây vài chuyện vui dí dỏm làm mẫu để các bạn sáng tác theo ý hướng giáo dục hoặc tìm kiếm trong kho tàng "chuyện" thế giới, mang về phổ biến cho quảng đại quần chúng hay.

1. NHÀ TRIỆU PHÚ LÊN THIÊN ĐÀNG

Có một nhà triệu phú lên gõ cửa Thiên đàng hung lắm. Thánh Phêrô liền vội vàng ra mở cửa đón. Trước khi cho vào, Thánh nhân ôn tồn hỏi nhà triệu phú :

— Trong lúc còn sống dưới trần gian ông đã làm những việc phúc đức nào kể nghe chơi.

Nhà triệu phú vỗ trán suy nghĩ rồi trả lời :

— Thưa Thánh nhân vụ lụt năm Thìn ở miền Trung con có quyên giúp 10 đồng.

— Phúc đức quá, thế ông còn làm gì nữa không ?

Vui vẻ nhà triệu phú nói :

— Dạ con nhớ ra rồi, năm đói 1945 con có quyên giúp 5 đồng và gửi ra tận uỷ ban trung ương ngoài đó.

— Hay lắm, thế còn gì nữa không ?

Suy nghĩ một lúc lâu, nhà triệu phú quả quyết trả lời :

— Thưa Thánh nhân, có vậy thôi, con chắc đã làm phúc đến hai lần.

Thánh Phêrô lặng thinh móc ví lấy tiền trao cho nhà triệu phú và nói :

— Thôi, ông cầm tạm 20 đồng và xuống ngay Hỏa ngục cho kịp giờ !...

2. VUA QUANG TRUNG SỢ VỢ

Sau khi đánh đuổi quân Thanh ra ngoài bờ cõi trong tiệc khao quân ở Thăng Long vua tôi vui vẻ chuyện trò thân mật vua Quang Trung mới cất tiếng hỏi quần thần:

— Bớ bá quan, nghe trẫm hỏi đấy, trong thiên hạ trẫm không ngán ai, kể cả quân Thanh, ấy thế mà có một người làm trẫm e sợ chính là Hoàng- Hậu, Trẫm đã hỏi nhiều, xem lắm và rất ít người không sợ vợ. Hoàng đế Nã phá Luân nước Phú Lãng Xa cũng sợ vợ. Đường Thái Tôn sợ Chung Vô Diệm quá xá. Trụ Vương cũng nể Đắc Kỷ ra gì, Vậy trong văn võ bá quan đây ai là người xuất chúng vượt bực, không sợ vợ thì cho trẫm biết bí quyết cao siêu đó.

Những ai sợ vợ như trẫm thì đứng sang bên phải, còn những người không sợ vợ thì đứng sang bên trái.

Các quan văn võ đều ríu ríu tiến sang bên phải duy còn một ông quan già là đứng lại bên trái.

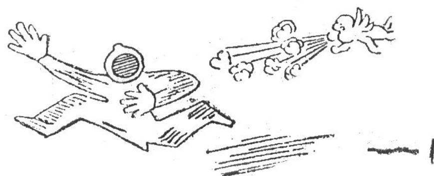
Vua Quang Trung mừng lắm vội reo lên:

— Có thế chứ, Việt Nam đâu phải quặp râu toàn thể. Vậy hởi khanh thân mến, khanh hãy mau mau truyền thụ lại cho trẫm học cái bí quyết áp đảo phu nhân để phổ biến trên hoàn vũ mà không lấy bản quyền làm phúc cho các tu mi nam tử, các đấng trượng phu, các bạn anh hùng mày râu nhẫn nhụi.

Chư khanh hãy lắng nghe lão quan đây chỉ dạy. Ký lục đâu ? Mang sổ sách ra ghi kẻo quên mất.

Ông quan già sợ quá run bần bật, mắt trợn tròn, dáo dác nhìn trước ngó sau, lập bập tâu :

— Muôn tâu Thánh Thượng, Hạ thần cũng sợ vị đại nội tướng nhà thần lắm chứ. Song khi nghe Thánh Thượng nói đến chữ Vợ là đủ làm cho thần sợ bấn lên như trời trồng không đủ can đảm bước chân đi được nữa nên đành đứng chết ở bên trái đấy ạ !...



3. ĐỒNG KÊNH

Hai anh bợm nhậu nằm ngủ với nhau đang rỉ rả cà kê dê ngỗng bỗng thấy sột soạt trên mái nhà rồi thấy ngói hở ra một lỗ, một anh nhát gan hắng giọng cho trộm sợ, anh kia láu cá hơn bấm bạn rồi

nói khẽ vào tai kế hoạch, đoạn hai anh nói nhỏ với nhau như không có gì.

A.- Này sao cậu chóng giầu thế ?

B.- Có gì đâu song bí mật lắm tớ chả kể cho cậu nghe đâu vì tai vách mạch rừng, sớm mai tớ viết ra giấy cho cậu đoc, rồi đốt đi kẻo bật mí thì hỏng.

Anh ăn trộm thật nghe thế thì nằm im, dán tai xuống mái nhà cố nghe cho biết cách.

A.- Thôi mà, đêm khuya canh vắng nhà nầy chỉ có cậu và tớ thôi sợ gì cậu, cứ nói khẽ cho tớ nghe đi kẻo sốt ruột lắm.

B.- Để mình dậy đảo quanh nhà coi có ai rình không đã.

A.- Chả có ma nào đâu, cậu cứ nói đại đi mà.

Anh trộm khoái quá càng nằm im nghe ngóng.

B.- Tôi nói riêng cậu nghe thôi nhé và nếu có làm thì cũng vừa phải đủ dùng là thôi nghe.

Số là tôi theo câu tục ngữ : Con ơi học lấy nghề cha, một đêm ăn trộm bằng ba năm làm, song phải thuộc thần chú và tập luyện khổ công mới được,

Anh chọn đúng ngày mồng một âm lịch thì bắt đầu : ngày ăn chay, tối ra tha ma nằm ngủ, sáng về nhà tập thể dục, thể thao hoặc làm việc nặng như vác gạo, chẻ củi, gánh nước. Cứ như thế liền trong 14 ngày đêm người tự nhiên nó thanh thoát, nhẹ bỗng như tiên ấy là lúc khởi sự. Đúng hôm rằm, vào lúc 11 giờ (giờ linh nhứt) là anh trèo lên mái nhà nào anh định ăn trộm, dở mái nhà ra, chân trái ngoặc vào xà nhà, chân phải chịu để người lăn vào trong, mắt nhìn thẳng, miệng niệm thần chú ba lần: Đồng kềnh—Đồng kềnh—Đồng kềnh !

Rồi lộn người xuống đất nhẹ như lá rụng mùa thu, thế là tha hồ mà khuân, mở cửa ra mà đi đàng hoàng. Cả nhà họ, kể cả chó, gà, ngỗng, đều ngủ say như chết — cái giờ tỵ nó như thế đấy, thiêng lắm, vì anh xem rắn đi , đâu anh có nghe tiếng động.

Anh trộm nghe hết thích quá, lấp ngói lại rón rén tụt xuống về nhà và làm y như anh bợm B nói.

Đến đúng hôm rằm, hai anh bợm nhậu sửa soạn đón tiếp tên trộm, họ trải chăn bông giữa nhà rồi ngồi đợi.

Quả nhiên, đúng 11 giờ có tiếng động khẽ trên mái nhà rồi tiếng rỡ ngói, có bóng người thò đầu vào, ngó trong thấy im lặng như tờ,

chắc ăn quá, anh ăn trộm ngoắc chân vào sà nhà, mắt nhìn về mặt trăng rồi miệng lẩm bẩm : « Đồng kềnh, Đồng kềnh, Đồng kềnh! » xong là đu người tuột vào trong nhà nhẹ nhõm và êm ái thật vì trên nệm bông.

Anh ta chưa kịp trở dậy thì đèn đã thắp sáng và bị ôm cứng trói thúc ké lại.

Cái vui nhứt là kẻ ăn trộm lại là bạn nhậu của cả hai anh nầy.

4. CON MÈO ĐÂY Ạ !

Hai bố con tên ăn trộm cạy cửa vào một nhà kia định làm một mẻ, anh bố quen rồi nên không sao, anh con mới tập nghề chưa quen tối nên xô phải cái ghế gây động mạnh, chủ nhà thức dậy hỏi ai đấy ! Anh bố một tay bịt miệng con một tay chỉ lên miệng và bắt chước tiếng mèo kêu : "meo". (cốt ý dạy con biến báo). Con gật gù phục bố sát đất rồi lại cùng bố tiếp tục lần mò, chẳng may lại quớ phải cái gạt tàn thuốc lá văng xuống đất đến xoảng một cái.

Chủ nhà gắt la : ai làm gì đấy ? không để cho người ta ngủ ? anh bố liền khều khều con, tay chỉ lên miệng ý muốn bảo con bắt chước tiếng mèo kêu như mình lúc nãy, anh con long trọng nói: "Con mèo đấy ạ!"...........

5. SĨ QUAN và BÁC SĨ

Một viên sĩ-quan bị đạn bắn vào đùi được chở vào bệnh viện và lập tức bốn năm vị bác-sĩ, y- sĩ đến săn sóc. Trong suốt ca bảy ngày, các vị thầy thuốc thay nhau tìm kiếm mà không ra. Sang ngày thứ tám, viên sĩ-quan đau quá và sốt ruột hỏi ;

— Từ hôm ấy đến nay các ông tìm cái gì ?

— Chúng tôi tìm viên đạn.

— Trời đất ơi, sao ông không hỏi ? Viên đạn đó tôi đã cất vào tủ làm kỷ niệm mà.

6. ÔNG ĐỘC TÀI VÀ NHÀ BÁO

Một ông vua độc ác bị nhà báo chế diễu quá trớn. Bực tức ông vua tàn nhẫn gọi ông ký giả vào bảo :

- Anh chửi bới tôi quá lẽ và tội khi quân phải chết, song tôi rộng lượng cho anh một phút để chọn lựa cách chết.

Suy nghĩ một lát, anh ký giả trả lời:

- Tôi chọn cách chết già.



7. LÝ LUẬN KỲ CỤC

Một người đến tiệm thuốc Tây mua thuốc giết chuột, sau đó đến trình bày với ông Dược sĩ :

— Thưa ông, chuột của tôi không chết !

— Ông có theo đúng toa của tôi không ?

— Đúng phong phóc.

— Ông có đề ngay miệng hang không ?

— Ngay cửa hang.

— Thế mà chuột không chết ?

— Chúng không thèm ăn nữa í

— Nếu vậy chuột của ông không đáng là chuột.

8. XA LẠ QUÁ !

Trên một chiếc máy bay đi Hoa-Kỳ, khởi hành từ Hồng Kông, có hai ông Việt Nam ngồi gần bên nhau rnà không biết. Sau một ngày một đêm dùng Anh ngữ xã giao qua loa, ông trẻ hơn lên tiếng (bằng Anh ngữ) :

— Thưa ông ở Hong Kông lâu rồi ?

— Thưa tôi không phải dân Hồng Kông. Tôi ở Sài gòn.

— Thế ông là người Mã Lai ?

— Có đâu, tôi là dân Việt-Nam mà.

Thế là cả hai ông cùng cười và bắt tay nhau, ông nọ tặng ông kia một hộp tăm và tuyên bố :

— Ở Hoa Kỳ không có tăm đâu, ông giữ đủ dùng trong một năm đó.

9. SAO KHÔNG NÓI ?

Một ông Việt Nam vào một cửa hàng bên Nữu- ước mua trái cây gặp bà chủ Việt kiều song hai bên không biết nhau. Bà chủ bèn hỏi (bằng Anh ngữ):

— Ông là người Thái Lan qua chơi ?

— Thưa bà tôi là người Việt Nam !

Bà kia mừng quá đập bàn la lớn:

— Sao không nói tiếng Việt ?



10. PHÒNG NGỪA

— Anh làm gì đề ngừa bệnh sốt rét ở trại ?

— Tôi đun nước thật sôi.

— Rồi sao nữa ?

— Tôi đề nguội và lọc kỹ.

— Tốt lắm vả sau đó ?

— Tôi uống la ve thay nước.

CHƯƠNG V: NHỮNG TRÒ CHƠI VUI

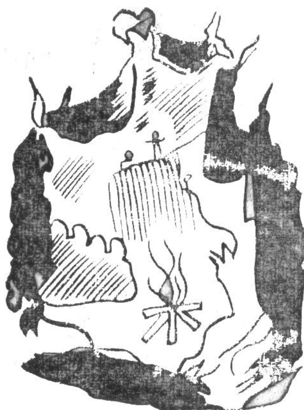
1. BONG BÓNG

Chia cho mọi người dự chơi một bong bóng xanh đỏ chưa thổi, khi có lệnh, mỗi người cố gắng thổi quả bóng của mình cho to lên. Và đây là các kiểu thắng :

— Ai thổi to nhứt trong thời gian nhứt định mà không bề (vỡ) là thắng.

— Ai thổi cho quả bóng bể trước thì được nhứt song cấm bóp.

— Ai bóp nắn bóng dài ra hình dạng lạ, đẹp nhứt thì được cuộc.



2. THỔI NẾN

Mỗi người cầm một cây đèn cầy (nến), đốt lên và tìm cách giữ cho khỏi tắt trong khi cố thổi tắt nến của bạn mình.

3. UỐNG NƯỚC

Mỗi người dự thi phải nằm ngữa, tay cầm một chai đựng nước hay sữa hoặc rượu — thi uống hết trước — có thể bằng chai sữa của trẻ con mà đầu có vú cao su vui hơi hơn.

4. KỂ CHUYỆN

Người chỉ huy nói một câu đầu rồi những người chung quanh tiếp nối, mỗi người một câu thêm vào cho thành chuyện vui.

5. BẢNG ĐEN

Hai bảng đen để hai bên và các tay đua chia làm hai phe xếp hàng một như chạy tiếp sức. Hai người đầu chạy lên viết một chữ trên bảng rồi cầm phấn chạy về đưa cho người thứ hai chạy lên viết tiếp cũng một chữ và trao phấn lại cho người thứ ba. Bên nào viết xong trước và hay, đủ nghĩa là thắng, Có thể đổi viết ra vẽ một con vật hoặc đồ vật, trái cây hay phong cảnh và mỗi người vẽ một phần thôi, Hết người mà vẽ xong là được.

6. MÙ BẮT TRỘM MÙ

Đặt một cái bàn ở giữa rồi cho hai người bịt mắt nhau. Người bị bắt có thề leo lên bàn hay trốn xuống dưới song cả hai không được rời cái bàn.

7. NGƯỜI CÂM

Tất cả ngồi tròn quanh yến lặng. Người chỉ huy đứng giữa, lấy tay chỉ một ngươi, người đó phải đứng lên ra chào người chỉ huy, hai người bắt tay nhau và đổi chỗ (người chỉ huy vào chỗ của người kia) và trò chơi lại tiếp tục — Ai cười hay làm ồn ào bị phạt....

8. BỊT MẮT

Chọn một người chơi bịt mắt lại, tay phải cầm kéo, tay trái để sau lưng — Người nầy phải cắt đứt sợi dây len buộc trên đầu chiếc gậy như dây cần câu cá — Trong ba hay năm phút không cắt được thì thay người khác — sợi dây được treo ở chỗ nhứt định, mà người dự chơi biết.

9. BÓNG BAY

Một số người đứng im hay ngồi sát nhau ở một chỗ; hai, ba hay năm quả bóng đã thổi bằng hơi người, đều viết những tật xấu nết hư của người đời như : Lười, dốt, mách lẻo, 35... Những quả bóng này được tung lên trên đầu những người chơi và hễ bóng rơi xuống đầu ai thì người đó phải thổi (không được dùng tay) bay đi. Ai để bóng rơi trúng bị loại.

10. BÓNG CHUYỀN

Mỗi bên 3 người chia đôi bằng sợi dây màu.

Lấy một quả bong bóng đánh qua lại bằng đầu ngón tay trỏ. Để bóng rơi xuống đất hoặc chui qua lưới đều bị phạt 1 điểm. Trong thời gian ấn định nào đó — bên nào bị phạt nhiều điểm là thua.

11. CHIẾC NÓN

Đứng thành vòng tròn gần nhau mỗi người có m ột chiếc nón trên đầu (nếu không có thề dùng tạm khăn tay).

Khi nghe một tiếng còi phải cầm mũ mình đề lên đầu người bên phải.

Khi nghe hai tiếng còi để mũ mình lên đầu người bên trái.

NB: Còi thồi chậm rồi nhanh dần.

12. CỨU NGUY

Sân chơi xếp ghế bàn lung tung và các người không chơi ngồi đứng trên đó làm các chướng ngại vật ngoài bể.

Người điều khiển đứng trên bàn, tay cầm còi để chỉ dẫn cho các tàu vào bến tránh đụng vào các chướng ngại vật.

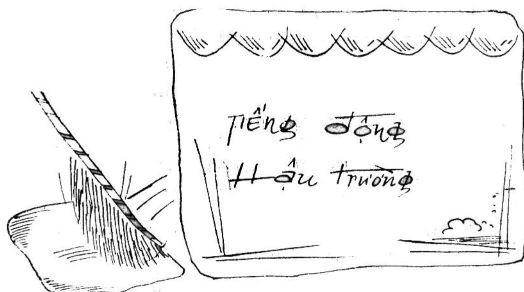
Những người dự chơi đếu bị bịt mắt và mỗi khi sắp chạm vào chướng ngại vật thì người điều khiền thổi còi (mạnh khi gần, nhẹ khi còn xa...). Ai qua được là thắng.

Những tiếng động hậu trường nên làm đúng như thật, giúp cho vở kịch thêm hào hứng, tốt đẹp. (Ở Lửa Trại hay trên sân khấu, sự

quan hệ của nó vẫn giống nhau, không bao giờ nên coi nhẹ đề làm giảm ảnh hưởng và uy tín của vở kịch.

Ở trại, những dụng cụ sau đây giúp ta thực hiện : Mấy mẩu gỗ cứng đủ cỡ, còi, túi nylon nhỏ (thổi lên túm lại đập như pháo), tù và, kèn tây, sáo, chuông xe đạp, nhạc ngựa (lục lạc), chuông con, vải cũ (để xé), phèng la, chai đựng nước (ít nhiều tùy ý), tôn mỏng, bi đông nước trong có sỏi, sạn v.v....

Đây là đại cương mấy cách làm tiếng động ở hậu trường :



12.1. MƯA

1) **Mưa nhỏ** :

— Lấy chổi tre quét lên giấy báo

— Vò giấy gói đồ nhè nhẹ

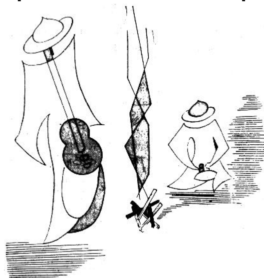
— Cho sạn lên mặt trống rồi cầm trống mà sàng.

2) **Mưa lớn có gió** :

— Bóp tròn hai quả bóng bằng giấy gói đồ rồi vo tròn chúng trên tay mạnh mẽ (lúc mạnh lúc nhẹ).

3) **Mưa đá:**

— Cho những hòn sạn nhỏ rơi trên mặt kiếng.



12.2. SẤM SÉT

1) Lấy tấm tôn mỏng treo lên rồi dùng tay hoặc cột dây vào dưới tấm tôle mà rung (nhẹ hay mạnh tùy lúc) để làm sấm dậy

— Tập vài lần làm được ngay.

2) Treo một tấm thứ hai bên cạnh và dùng dùi có bọc vải đề đập mạnh vào giữa đề làm sét đánh.

3) Dùng trống lớn (jaz) mà đánh thì giống hơn.

4) Có thề dùng đít nồi lớn mà đánh cũng được song hai cái dùi phải bọc vải cho êm (kẻo thủng nồi) .

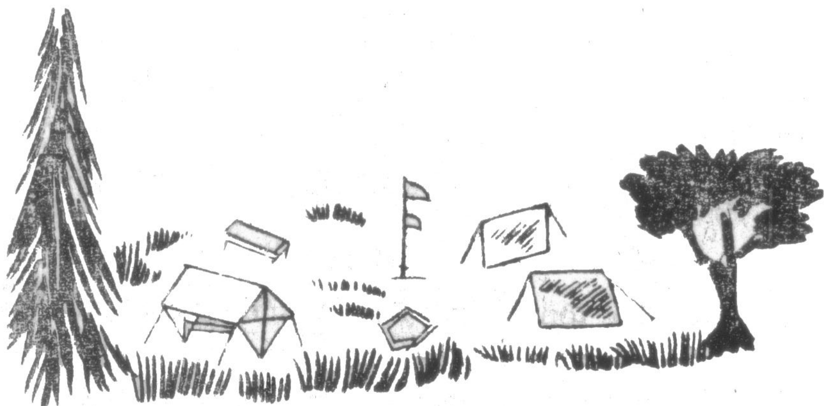
12.3. BÃO

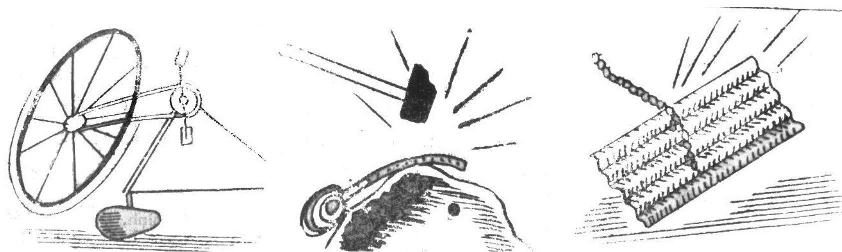
1) Lấy một ống loa lớn làm giả tiếng gió bằng miệng qua ống loa.

12.4. CHỚP

1) Ở sân khấu thì lắp sẵn đèn trắng hai bên rồi thỉnh thoảng bật tắt (coi dễ nhưng cũng nên thử trước).

2) Ở lửa trại thì có thể làm một ống bễ lò rèn. Trong đó, đốt sẵn mồi lửa và ủ trấu (vỏ thóc), ống thổi nối liền ở ngoài xa, lúc làm chớp thổi vỏ trấu cháy lòe bay lên (có thể làm bằng than vụn hay thứ gì cháy nhạy mà không thành lửa).





12.5. CHÁY NHÀ

1) Ở sân khấu đèn đỏ rực và làm tiếng động như có mưa lớn, vò giấy bóng kính (cellophane) bắt chước lửa nổ.

2) Ở trại đốt pháo bengale hay lựu đạn mầu (pháo bông hoa cải đỏ) hay thuốc pháo bông và vò giấy bóng kính, giấy bọc đồ.

12.6. NÚI LỞ — ĐỘNG ĐẤT — TUYẾT RƠI

- Làm như tiếng sấm và vò giấy bóng kính
- Nâng cao những bó củi, tảng đá, .để rơi xuống đất
- Có thề dùng phèng la rung nhè nhẹ ở xa.

12.7. SAO ĐỔI NGÔI

— Lấy một cây sào nhỏ ; hay thanh sắt đầu buộc bông có thấm cồn 90^0 hay cồn để đốt (alcool à brûler) đốt lên phất nó qua lại: (đèn tắt) không cho khán giả thấy.

12.8. CHIM CHÓC

1) Nhờ tài bắt chước tiếng chim kêu của chính anh em mình.

2) Cho nước vào một cái chén con như chén đựng gạo chim ăn, rồi tìm một ống thổi.

3) Thồi bằng ống bán sẵn, trong đựng nước.

12.9. NGỰA ĐI

— Lấy 2 gáo dừa khô gõ (nhịp đi) vào nhau, nếu không có gáo dừa dùng những hộp tròn bằng gỗ hoặc mõ gỗ cũng được.

Trên đây là tiếng ngựa đi hè gạch, muốn làm tiếng chân ngựa đi trên đất cát thì bọc vãi vào gáo dừa hay mõ.

12.10. NGỰA KÉO XE

Cho thêm vào trong cái mõ gỗ hoặc vỏ dừa khô vài vòng xích sắt làm như hàm thiếc và buộc vào mỗi tay một cái nhạc ngựa để nó kêu khi tay cử động.

12.11. TIẾNG SÚNG BẮN

-— Lấy đạn pháo của trẻ chơi để sẵn trên mặt đá hay gỗ cứng. Lúc bắn là lúc dùng búa đập vào đó.

— Cột đùa vào ống bơm đặt ngữa xe đạp lên quay bánh sau, cho chạy rồi dí đầu đủa vào làm súng liên thanh.

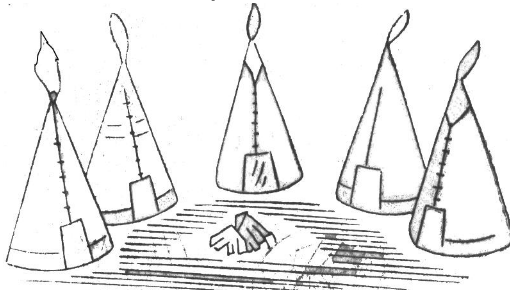
12.12. XE LỬA

— Kê tấm tôle lên rồi dùng 2 chiếc chỗi chà đập trên đó.

— Dùng tay nắm nện trên trốc thùng phuy không.

12.13. TÀU ĐIỆN

— Kéo lê xích sắt trên mặt tấm tôle.



12.14. TIẾNG MÁY NỔ

— Lấy que gỗ hay tre cột vào hộp sắt vuông rỗng rồi dí vào bánh xe đạp như kiểu làm tiếng súng liên thanh.

12.15. XE HƠI BẮT ĐẦU CHẠY

— Đẩy một chiếc Patin à roulette chạy trên tấm gỗ ép kê cao một bên.

CHƯƠNG VII: TIẾNG REO



Tiếng reo (ban) là một âm thanh, một câu nói nhịp nhàng hay một tiếng dội vui vui mục đích để chấm dứt một kịch vui và để khen tặng hoặc chế diễu hay chứng minh sự ngạc nhiên châm biếm, thán phục của khán giả với kịch sĩ và vở kịch.

Có 4 loại tiếng reo :

- Vỗ tay.
- Nói.
- Hát.
- Điệu bộ.

Song loại nào thì cũng phải đúng nhịp điệu.

Ta có thể sáng tạo ra những tiếng reo với điều kiện là tiếng reo đó phải:

- Dản dị
- Dễ dàng
- Vui mạnh
- Ý nghĩa

khán giả phải tham dự được trong tiếng reo, có như vậy chúng ta mới lôi họ ra khỏi tinh thần "thụ động" để họ phát xuất hết những cái «âm ỹ » trong họ. Nhờ tiếng reo, khán giả không cảm thấy xa lạ mà lại hăng hái vì chính họ đã tham gia.

Hành động như thế, tiếng reo tạo thêm ấm cúng, thanh thoát cho lửa trại và cũng là một môn giáo dục đặc biệt.

Dưới đây là những tiếng reo eó sẵn lâu đời để làm mẫu, chúng ta thực hiện cho quen rồi nên sáng chế thêm ra nhiều loại, tùy hoàn cảnh, thời thế, tích truyện và nhất là sáng kiến của các Trưởng Thanh Niên.

1. PHÁO XÌ : Vỗ tay theo số

1-2-3-4-5— Pssch...

Khi làm tiếng (Pssch) thì ngón trỏ tay phải chỉ lên trời.

1-2-3-4-5— Pssch) ngón trỏ tay trái chỉ xuống đất).

1-2-3-4-5--- Pssch (ngón trỏ tay phải chỉ sang trái).

1-2-3-4-5— Pssch (ngón trỏ tay trái chỉ sang phải).

1-2-3-4-5 rồi

— Nhắc lại cả 4 lần tiếng Pssch kèm với cử động lên xuống, trái phải, và tận cùng là vỗ hai tay vào nhau miệng kêu: «Đùng» thật lớn.



2. TIẾNG REO CỦA NGƯỜI CÂM ĐIẾC

Đập lưng 2 ngón tay cái vào nhau.
1-2-3-4-5
1-2-3-4-5
1-2-3-4-5
1-2-3

3. SÚNG LIÊN THANH

Cử tọa vỗ tay theo người điều kliiển, hai tay giơ lên xuống. Khi tay ngừng thì thôi vỗ tay ngay, (có thể tổ chức trò chơi nhận xét).

4. KỴ MÃ

Cử tọa ngồi quanh bàn làm như tiếng reo năm, ba theo thứ tự :
a) Đập 1 ngón tay trỏ
b) Đập 2 ngón tay trỏ
c) Đập 1 bàn tay phải
d) Đập 2 bàn tay
e) Đập 2 bàn tay và 1 chân phải.
g) Đập cả 2 bàn tay và 2 chân
1-2-3-4-5(3 lầp)
1-2-3

5. TIẾNG REO YÊN LẶNG

- Người điều khiển : Chúng ta bắt đầu làm tiếng reo yên lặng.
- Sau 30 sao, người điều khiển: "Xong tiếng reo"

6. PHÁO BINH

— Người điều khiển: Mắc xe nhỏ vào xe lớn.

Người điều khiển : "*Bước đều*": cử tọa lấy tay trái đập xuống đùi trái, tay phải đập xuống đùi phải, (đập chầm chậm theo nhịp bước của người điêu khiền).

Người điều khiền : "*Bước lẹ*" : thì cử tọa hai tay đập xuống đùi lẹ hơn như chạy từ từ theo nhịp bước, của người điều khiền).

Người điều khiền chạy nhanh :

Tay trái đập xuống đùi trái.
Tay phải đập xuống đùi phải.
Tay trái đập vào ngực trái
Tay phải đập vào ngực phải.
(Theo nhịp bước của người điều khiển mỗi bước một nhanh)

Người điều khiển: *"Vào chỗ — ngắm — bắn".*

Cử tọa : « *Đùng* »

Làm như vậy 3 lần.

7. THẦN CÔNG

Tất cả đứng đang chân, hai tay chụm lại với nhau để thẳng trước mặt.

Người điều khiền:

- "*Xeo bên tả*" (cử tọa cho tay về bên trái và nhắc lại câu "*xeo bên tả*")
- "*Xeo bên hữu*" (cho tay về bên phải) và nhắc lại "*xeo bên hữu*"
- "*Cao*" (nâng cao lên) và nhắc lại: "*cao*"
- "*Thấp*" (hạ thấp xuống) và nhắc lại: "*thấp*"
- "*Nheo*" (để chính giữa)
- "*Khai hỏa*": "*Đùng*"

Làm như vậy 3 lần.

8. REO Á RẬP

Ra ba, ra ba, ra ba lais
A roua, aroua, aroua, ah !
Ra ba, ra ba, ra ba lais
A roua, aroua, fitcha

9. ARBI CHOUYA BARKA

Vỗ tay :
1-2-3-4-5
Arbi, arbi, arbi
1-2-3-4-5
Chouya, chpuya, chỏtiya (đọc là sui a)
1-2-3-4-5
Barkạ, barka, barka
1—2—3
Arbi, chouya, barka
Ah ! Ah ! Ah !

10. COUSCOUS : (gạo của người Algérie)

Arbia, arbia gạo couscous trong casba
Arbia, arbia anh em chúng ta sực
A.

11. KỂ CHUYỆN

Quản trò giải thích cho khán giả cách làm, thí dụ : bắt chước các tiếng kêu của "gia súc" thì khi quản trò kể chuyện đến con gà thì cử tọa kêu : cục cúc cu cu cu. . . đến con vịt thì kêu : cạc cạc cạc.. .

12. Khen ngợi « BRAVO » hay « HOAN HÔ »

Vỗ tay:	1-2-3-4-5	, rồi kêuB	hay		H	
	1-2-3-4-5		R	-		O
	1-2-3-4-5		A	-		A
	1-2-3-4-5		V	-		N
	1-2-3-4-5		0	-		H
	1-2-3-4-5					Ô

Rồi kêu 3 lần liên BRAVO hay HOAN HÔ

13. CÁI CHI CHI

Điều khiển : A - cái chi - A - cái chi. (nói lẹ 3 câu một)
Cử tọa : Thưa, vui ca (nói dằng từng tiếng)
Điều khiển : A - cái ni, A - cái ni
Cử tọa : Thưa, sướng, quá
Điều khiển : Hướng-Đạo Việt Nam (nói mạnh từng tiếng)
Cử tọa : Sắp sẵn (nói liền một tiếng)

14. ADJIJI :

Điều khiển : Adjiji - Adjiji
Cử tọa : Ah - ou - ah
Điều khiển : Adjiji - Adjiji i
Cử tọa : Zim - boum - ba (boum đọc là'bum)
Điều khiển : Hướng Đạo Việt Nam (Thanh niên Việt-nam)
Cử tọa : Ah - Ah - Ah

15. CON QUỶ

Rip - Rip - Rip
Alahip - Alahup - Alaha
Aqui - Aquin - Cahin - Caha
Belzébut . . . . .ah
Boutaqui ... . . ah ah ah...

16. SÓI RỪNG

Rip - Rip - Rip
Alahip - Alahup - Alaha
Aki - Aka - Cahin - Caha
Nanh Akéla . . .. Ah
Vuốt Bagheera ... Ah
Kinh Baloo .... Ah



17. CHÚC MỪNG THÁI LAN : (Kiểu vạn tuế Việt nam)

Chay . . . . Dô
Chay . . . . Dô
Chay . . . . Dô

18. CHẾ DIỄU

Hou , ah - Hou ah ah
Hou ah - Hou ah -Hou ah (kêu chán thì thôi)

19. VẠN THẮNG VƯƠNG

— Cả đoàn hát bài « Anh hùng xưa nhớ hồi niên thiếu » một lần.

— Lần thứ hai không hát song vỗ tay theo nhịp và hát trong óc (nghĩa là hát thầm trong bụng).

— Lần thứ ba hát điệu không (thí dụ ừ, ư, ứ, ừ,,.)

— Lần thứ tư cả hát lẫn vồ tay.

20. TIẾNG REO YÊN LẶNG

— Cả đoàn cùng nói dằn từng tiếng : Chúng -ta-trọng-sự-yên-lặng- của-mọi-người-Ah !

Cả đoàn cùng gật đầu như nhắc lên câu vừa nói song im tiếng và đến câu chót thì cho ngón tay trỏ đề lên miệng khẽ kêu : suyt...



21. CÁI XE LỬA

Quản trò : Thổi một tiếng còi dài
Khán giả : (Nhại tiếng kêu của xe lửa) tu... tu... tu...
Quản trò : Xe lửa chuyền bánh
Khán giả : Tôi sắp, lên đường (từ từ nhanh dần)
Quản trò : Xe đến chỗ dốc
Khán giả : Tôi cố tôi trèo (từ từ chậm lại)
Quản trò : Xe còn lên cao
Khán giả : Tôi sắp hết hơi (càng chậm nữa)
Quản trò : Đến đỉnh đèo rồi
Khán giả : 'Tôi lại như thường (dần dần nhanh lên)
Quản trò : Xe đồ đèo
Khán giả : Nếu tôi vấp là tự sát (nhanh hơn)
Quản trò : Đến nhà ga rồi,
Khán giả. Nhà ga kia rồi, cho bớt hơi thừa (chậm lại)
Quản trò: Kéo còi lên
Khán giả: Tu, tu,tu.
Quản trò: Kí...tttt
Quản trò: Mời các ngài xuống xe
Khán giả; Ah (kéo dài)

N.Đ: có thể thay đổi tiếng nói cho hợp với thế lúc chơi, cốt sao bắt chước cho đúng tiếng xe lửa chạy.

22. CÓC NHÁI KÊU

Chia ra 4 phe cùng kêu một lúc theo lệnh của người điều khiển.

- As, as, as, as..........
- Pik, pik, pik, pik.....
- carô, carô, carô,carô...
- trèf, trèf, trèf....

23. ỂNH ƯƠNG

Đêm trời mưa , vợ chồng ếch cải nhau vì chồng đánh bạc thua cầm cố quần áo, vợ bắt chuộc lại:

- Vợ: chuộc, chuộc, chuộc,.
- Chồng: chẳng chuộc, chẳng chuộc, chẳng chuộc.
- Con: (buồn quá kêu) ỳ, ỳ, ỳ..

N.B: kêu tập ba phe cho thật y hệt rồi hãy làm chung cả.

24. CÚNG THẦN

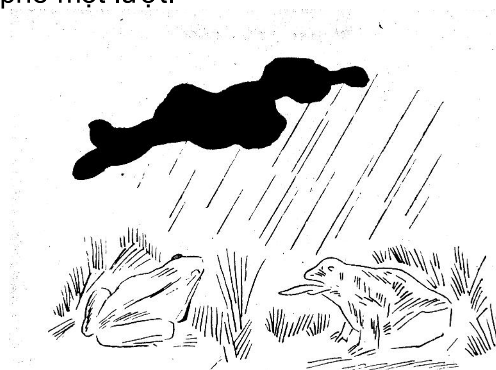
- Chiêng: Cúng chi....
- Trống: Cúng thần.....

N.B: Người điều khiển có thể đánh một hồi chiêng trống theo điệu này.

25. ẾCH NHÁI

1. Ông quan ba hoa
2. Chai cô nhắc
3. Hết ba hoa.

làm cả ba phe một lượt.



26. ĐỒNG HỒ NÀO

Một bè : Tic, tắc, tíc, tắc v,v.
Bé thứ hai : Dring. . . Dring... Dring (khi quản trò chỉ)
Tất cả : Chán quá, trời ơi, hết ngủ rồi

27. ĐỒNG HỒ

Một bè : Tic — tắc — tíc — tắc v.v. ;
Khi quản trò chỉ bè thứ hai : Kính kong — kinh kong (đủ 12 tiếng)
Tất cả : Aaah ! . . rồi ngáp dài.

28. CON MUỎI

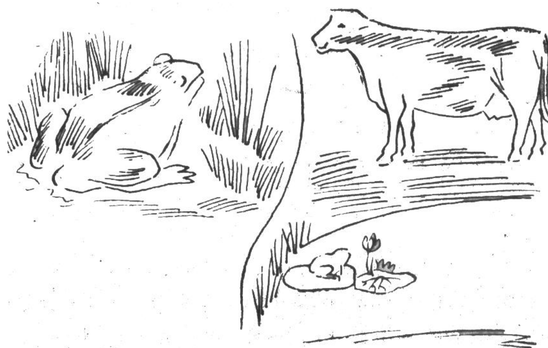
Quản trò : Vừa nói vừa làm điệu : Kìa con muỗi

Tất cả : sst. . . . (kéo dài khẽ như muỗi bay đều đều theo ngón tay của người quản trò chỉ muỗi bay)

Quản trò : Chỉ vào một chỗ nào trên người thì tất cả đập mạnh vào chỗ đó ở người mình miệng cùng kêu : — mày chết (làm như vậy ba lần)

29. CON NHÁI MUÔN TO BẰNG CON BÒ

Phe 1 : Con nhái muốn to bằng con bò : Croa croa
Phe 2 : Con bò cười : Meeuh ! meeuh.
Phe 1 : Con nhái càng phồng thêm :Chớ chê tôi bé .
Phe 2 : Meeuh. . . . meeuh. . . ,
Phe 1 : Con nhái cố dặn mạnh : Đó, đó, tôi
Phe 2 : Meeuh ! meeuh !...
Phe 1 : Cố dặn mạnh thêm rồi nổ ; B ù M
Phe 2 : Ah ! Ah I Ah !



30. TCHI-KA-LÊKA

1 - Tchikalêka - Bummalêka
2 - Tcho, Tpho, Tcho
1 - Bummalêka - Bummalêka
2 - Bô, Bô, Bô
1 - Tchikalêka - Bummalêka
2 - Zim, bum, ba
Tất cả : Ah ! (Thật to và dài)

31. HẮT HƠI

Tất cả 3 phe làm đều một lúc 10 lần.
1 - Itach
2 - Atch
3 - Tchoum

32. LÊN XE BUÝT

— Ra Ta Tra Fra ti bus
Nếu, anh, em, thua, xin, lên, ô, tô, bus
Nói chậm từng chữ lúc đầu rồi cứ thế nhanh dần iên.
Nói ba lần thật đều và to.

33. CHẠY CHUỘT

Người chỉ huy chạy một vòng tròn chỉ ngón tay vào đâu thì ở đấy phải kêu : psì psì psì .... (kéo dài) đến khi giơ 2 tay và nhảy lên là tất cả kêu « Bùm » thật to là hết.

34. BA ÂM ĐIỆU

1 - Người chỉ huy đề 2 tay lên đầu, cả đoàn hát : Á (lá)
2 - -nt- xuống vai, -nt- A (la)
3 - - nt - xuôi xuống, - nt - À (là)
Cứ làm như thế đến khi nào hát đều thì thôi*

35. HÁT KIỀU MỚI

Cả đoàn hát bất cứ một bài gì như thường lệ song nếu người chỉ huy kéo ngang tay ra dài, lâu đến đâu thì cả đoàn phải kéo câu hát đó dài theo thời gian cái tay của người chỉ. huy làm. Khi người chỉ huy hất lên mới được hát tới câu sau và như thường.

36. TRỐNG KÈN TÂY

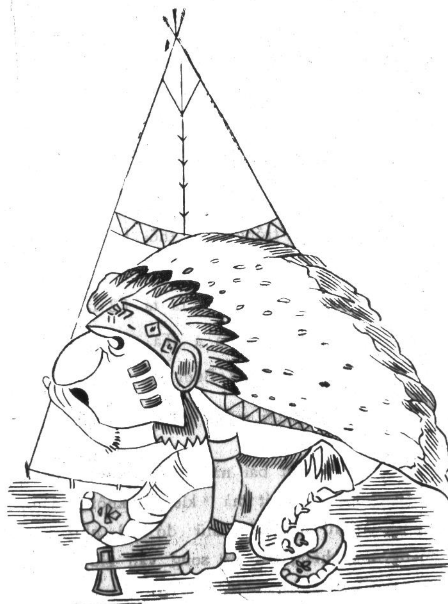
Người chỉ huy chia đoàn ra 3 phe và chỉ vào bên nào làm điệu như đánh trống hay thổi kèn thì bên đó hát theo :

a) Chỉ phía 1 : Bùm ra ta ta (2 lần)
b) // 2 : Ta tá a - Ta tá a
c) // 3 : Bùm Bùm Bùm

37. KIÊNG TÊN HÚY

Cả đoàn hát một bài nào đó song chọn một tiếng có nhiều trong bài hát mà « kiêng » không dám nói lên, nghĩa là khi hát đến chữ đó thì như câm chỉ đá miệng mà không lên lời song vẫn giữ nhịp điệu để tiếp tục hát cho hết bài.

Toàn thê thí sinh đứng vòng tròn quanh lửa trại, anh chỉ huy nói: «Xuống sông» thì toàn thể bước vào 1 bước anh chỉ huy nói : «Lên bờ» thì toàn thề lùi về một bước. Nếu anh chỉ huy nói ngược lại : “lên sông» hay «xuống bờ» thì đứng im, ai làm nhầm thì chạy hay lò cò một vòng.



38. TRA - CÀ - FÊ - SỮA

Bên A : Tôi thích uống cà-fé (giọng vừa vừa)
Bên B : Tôi thích uống nước trà (giọng trầm trầm)
Bên C : Tôi ưa ăn sữa (giọng thanh thanh)
Tất cả : (Mỗi phe nói tiếng và giọng của mình đều đều 3 lần)
Lần thứ tư tất cả: Hòa cả làng.





39. THAN LỬA

Quản trò : Lửa bếp
    Tất cả : A ! A I A !
Quản trò: Lửa đốt nhà
    Tất cả : Ô — Ô — Ô.
Quản trò : Lửa lò
    Tất cả : A ! A ! A !
Quản trò : Lửa giết chóc
    Tất cả : Ô — Ô - Ô.
Quản trò : Lửa pháo bông.
    Tất cả : A! A! A!
Quản trò : Lửa căm thù
    Tất cả : Ô - Ô - Ố.
Quản trò : Lửa trại
    Tất cả : Hoan hô — Hoan hô — Hoan hô



40. HƯỚNG-ĐẠO VIÊT-NAM

Quản trò : Hướng-Đạo Việt-Nam

Tất cả : Sắp sẵn

Quản trò : Hướng-Đạo Việt-Nam

Tất cả : Vui vẻ

Quản trò : Hướng-Đạo Việt-Nam

Tất cả : Chăm làm. . . Vâng ! ! (Tiếng vâng reo riêng, lớn hơn và kéo dài)

Quản trò : Chúng ta là

Tất cả : Hướng. . . Đạo. . . Việt. ... Nam (dằn từng tiếng mạnh mẽ và chữ Nam thì kéo dài)

(Các hội đoàn khác có thể thay tên hội đoàn mình vào chỗ H.Đ.V.N.)

41. HELLO

— Hell —Hello —Hello —Hello (4 giọng hát đuổi).

42. TIẾNG GỌI HƯỚNG ĐẠO

Quản trò : huýt gió theo điệu gọi Hướng-Đạo

Tất cả : huýt gió theo điệu gọi Hướng-Đạo trả lời.

Quản trò : (cúi xuống vờ lượm một vật và nói lớn) cái đùi của ai ?
Một đội : của em
Quản trò : cái gậy của ai ?
Quản trò : cái còi của ai ?
Một đội : của em
Quản trò : chiếc nón của ai ?
Một đội : của em
Quản trò : Dùi—Gậy—Nón—Còi
Tất cả : Của chúng em (kéo dài ra)

43. TIẾNG SÓI HÚ

(Khi trăng mọc, sói hú gọi săn)
Quản trò : A ou..............(kéo dài)
Tất cả : Aia — Aia — Aia (3 tiếng ngắn, mạnh, dựt giọng)

44. TRĂNG SÁNG

Quản trò: Trăng bạc
Tất cả : Ê - Ô
Quản trò : Trăng ngà
Tất cả: Ô - Ê
Quản trò : Trăng sao
Tất cả : Ê - Ô
Quản trò : Trăng thanh
Tất cả : Ô - Ê
Quản trò : Gió mát trăng thanh
Tất cả; Ê, Ô, Ô, Ê, Ê, Ô, Ô, Ê....
(Đọc từng chữ một, to giọng dần từng tiếng và chữ chót kéo dài)

45. LỬA

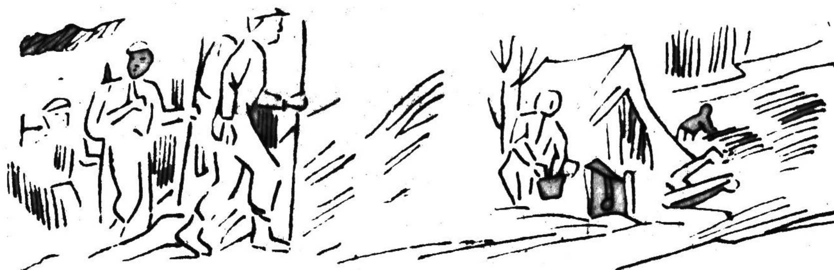
Quản trò : — Ai tàn phá
Tất cả : — Lửa
Quản trò : — Ai thiêu hủy
Tất cả : — Lửa

Quản trò : — Ai soi sáng

Tất cả : — Lửa

Quản trò : — Reo mừng sự ấm áp nuôi dưỡng và soi sáng của lửa.

Tất cả : — Hoan hô... Hoan hô... Hoan hô.



46. CON GỤ

Quản trò : (Giang tay quay quanh mình từ chậm đến nhanh)
Tất cả: (Theo sự quay chậm nhanh mà reo Ho ... ho, Ho. , Hoan
Quản trò : (Giơ hai tay lên trời)
Tất cả : (Reo lớn) Hô
Làm như vậy 3 lân.

47. KHEN TẶNG

— Vỗ tay 5 cái rồi hô: TỐT
— Vỗ tay 5 cái rồi hô : LẮM
— Vỗ tay 5 cái rồi hô : Anh (Chị. ., Cô,...) Tốt lắm.

48. AI HAY.

Quản trò: Ai vui vẻ?
Tất cả: Tôi.
Quản trò : Ai lịch sự ?
Tất cả : Tôi.
Quản trò : Ai tươi cười ?
Tất cả : Tôi.
Quản trò : Ai vui vẻ, lịch sự, tươi cười ?
Tất cả : Tất cả chúng ta Ah ! Ah !

49. DÀN SÚNG THẦN CÔNG Y PHA NHO

Quản trò — Primera canona
Tất cả — Ah ! Ah ! A !
Quản trò: Prestô or non prestô
Tất cả : Prestó
Quản trò: — Feunô
Tất cả — Bum

T.B. Lần thứ hai là Seconda canona và lần thứ là Tierca canona và cứ theo như trên mà reo.

50. KHEN NGON

(vừa làm vừa vỗ tay)

— Bravi - Bravô - Brava
— Huri - Hurô - Hurah
— Vivat ! (kéo dài và giơ hai tay lên trời)
— La sênôra (nếu là con gái thì kêu là La sênôrita) . (dậm chân xuống đất và kéo dài)

51. NHẠC CỐC LY

PheA	:	-	Lấy muỗn hay nĩa gỏ nhịp vào ly chén.
PheB	:	-	Vỗ tay theo nhịp và hát Đính Đồng
PheC	:	-	Dậm chân theo nhịp và hát Đình Đông



52. NGŨ QUAN

Quản trò : Chúng ta có đôi mắt
Tất cả : Đề trông (nhìn sang bên trái rồi nhìn sang bên phải)
Quản trò: Chúng ta có hai chân
Tất cả : Để đi (dậm chân tại chỗ hai lần : trái phải (1) trái phải (2) .
Quản trò: Chúng ta có đôi tai
Tất cả: Để nghe (hai tay đề sau hai tai nghe bên trái rồi nghe bên phải).
Quản trò : Chúng ta có cái mũi.
Tất cả: Để ngữi (hít mạnh hai cái làm phồng lổ mũi len.
Quản trò : Chúng ta có hai tay.
Tất cả : Để khen ngợi (vỗ tay theo tiếng reo 3-5).

53. ÔNG ĐẠI LÃN (lười)

Làm theo cử chí của người điều khiền (3 lần)
Ngáp - Vươn vai - thiu thỉu ngủ - ngáy khò khò và để kết thúc tất cả đều nói; Ống Đại Lãn.

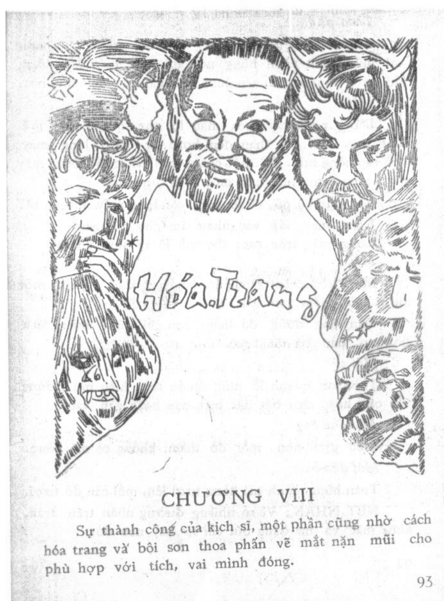
54. MƯA BÃO

Quản trò : Trời có bão, sấm nồi.
Tất cả : Bùm (bắt chước tiếng sấm động).
Quản trò : Chớp nhì nhoàng.
Tất cả : Psit psit (cử chỉ nhanh bằng hai tay của người chỉ huy).
Quản trò : Mưa tới.
Tất cả : Thì về nhà. Dậm chân (theo người chỉ htiy) từ mạnh đến nhẹ dàn như chạy về nhà. Khi đến nơi tất cả đều reo : Ah!

55. PHÁO THĂNG THIÊN

1. Tay phải xoay quanh miệng kêu Hou-ou-ou để chỉ pháo lên.
2. Hai tay giơ thẳng lên trời miệng kêu : Pàng
3. Hai tay để xuống theo hình tròn hai bên, miệng reo Ah !

CHƯƠNG VIII: HÓA TRANG



CHƯƠNG VIII

Sự thành công của kịch sĩ, một phần cũng nhờ cách hóa trang và bôi son thoa phấn vẽ mắt nặn mũi cho phù hợp với tích, vai mình đóng.

93

Sự thành công của kịch sĩ, một phần cũng nhờ cách hóa trang và bổi son thoa phấn vẽ mắt nặn mũi cho phù hợp với tích, vai mình đóng.

Thoa phấn :

Thoa cho đều trên mặt, cổ, tai, nhất là quanh cái mũi, đánh phấn hồng nơi má tùy theo đậm nhạt, khi muốn phủi bớt thì nên dùng bàn chải mềm mà chùi bớt.

Mắt :

Dùng ngón tay thoa màu lơ nhẹ quanh mắt, vẽ lông mày bút chì than đen hoặc lơ. Đầu lông mày chỗ ráp sống mũi ghi một chấm son và cuối lông mày cũng viền dưới nét than một vạch son nhẹ.

Với vai phụ nữ, vẽ lông mi, còn lông mày nhỏ và rõ.

Lông mày ráp vào nhau làm cho dữ tợn.

Lông mày tròn cao, thường lộ vẽ sung sướng.

Môi :

Môi trên chấm 2 điềm son hơi đậm rộng, môi dưới một điểm son dài.

Đàn ông dùng đỏ thấm, con gái dùng màu cánh hoa sen, đàn bà đỏ tươi.

Mũi :

Thoa son quanh lổ mũi, muốn thay kiều mũi, dùng sáp ong hoặc chất bột đặc biệt nặn hoặc gắn vào.

Mặt đàn ông :

Màu gạch non, môi đỏ thẫm, không có má hồng.

Mặt đàn bà :

Toàn hồng, đánh má hồng tươi lên, môi cần đỏ tươi.

NÉT NHĂN : Vẽ rõ những đường nhăn trên trán, khóe mắt và má bằng bút chì lơ hay nâu đỏ.

Râu giả làm bằng da đen hoặc bằng tóc hay bằng bông.

Vẽ mặt không cạo râu : Những chỗ mọc râu bôi xanh lơ trên có chấm nhiều chấm đen rõ ràng.

Vẽ mặt mập béo : Gò má tô hồng đậm.

Vẽ mặt gầy ốm : Tô hơi xanh lơ má và đôi mắt lông mày tô rõ và đậm hơn.

Sứt răng : Những răng gãy thì tô đen,

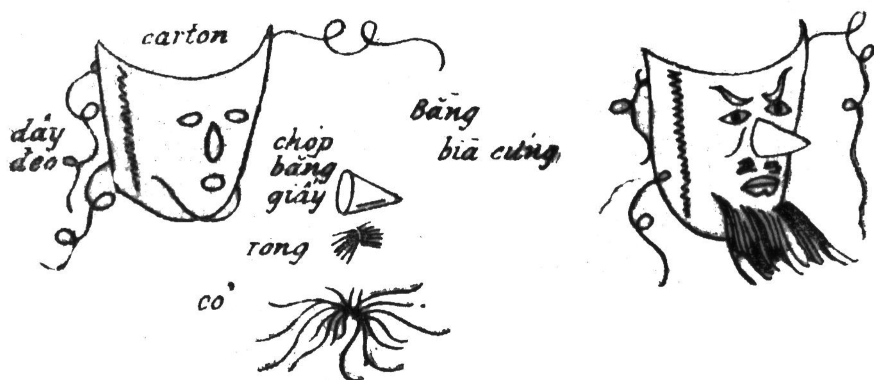
Bị thương : Dán bông trên băng keo hoặc tô màu bằng thuốc đỏ.

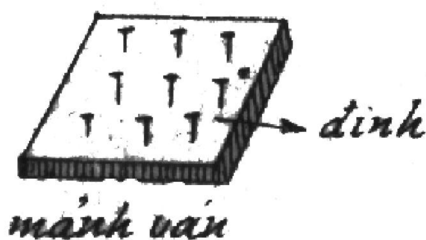




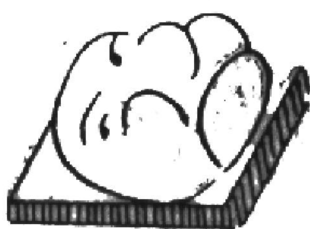

VÀI KIỂU
MẶT NẠ

Cách làm





phết paraphine với cọ mềm





kiểu định làm bằng đất



Trộn thạch cao vào nước

khuôn được gỡ ra





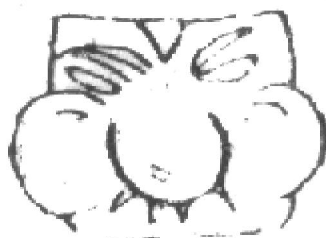
Lót bằng giấy vở



rìa (mép) làm bằng thiếc



mặt nạ được sơn phết cuối cùng






TS













Y PHỤC HÓA TRANG







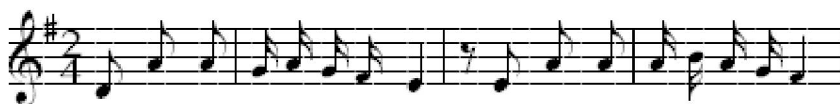
Nhảy múa là một bộ môn rất cao thượng, mục đích rèn-luyện nhịp-nhàng, mềm-mại, bền-bĩ, mỹ-thuật và gây vui-tươi cho quần chúng.

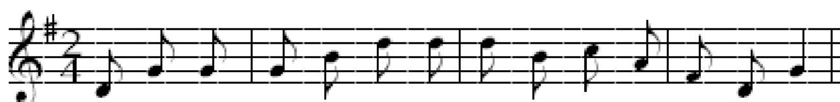
Thời xưa, vũ không thịnh hành ở nước ta song xét về phương diện lành mạnh, chúng ta nên phổ biến và sáng tạo những điệu vũ đại chúng như mấy điệu vũ dưới đây của Âu Mỹ.

Nam Nữ nên cùng hòa-điệu cho thêm vui tươi. Với trào lưu hiện tại, sự giao thiệp giữa trai gái cần bình thường và tự nhiên, tránh cho họ khỏi bị xa lạ và thiệt thòi sau này. Tuy vậy, chúng tôi cũng không tán thành những vũ điệu dâm ô và khiêu khích ở vũ trường hiện tại của những kẻ dư tiền, vô ý thức.



1. Mourzi Mourza





&¡2C==G==G!=F=G=F=E==T!=9=D==G==G!=G=H=G=F=U=!
Tra la la la la la la la Tra la la la la la la la
&¡2C==F==F=!=F==H==J==J!=J==H==I==G!=E==C==V="
Tra la la la la la la la la la la la la la

1. Attentinoa, mourzi mourza
   Manola sur la testa (để tay mặt trên đầu bạn mình — tay trái để lên hông của mình)
2. Aitentiona, mourzi mourza
   Manola sur la pôla (đễ tay mặt lên vai bạn — tay trái đề lên hông) '
3. Attentìona. mourzi mourza
   Manola sur la naza (tay mặt bóp mũi bạn mình — tay trái để lên hông mình)
4. Attentiona, mourzi mourza
   Manola sur 1'oreilla (tay mặt bẹo tai bạn — tay trái để lên hông mình)
5. Attentiona, motirsi mourza
   Manola in la gracioco (tay mặt vòng trên đầu)
6. Attentiona, mourzi mourza
   Manola in toreros (hai tay làm điệu như đấu bò)
7. Attentiona, mourzi mourza
   Manola in gitano (hai tay múa trước múa sau)
8. Attentiona,; mourzi mourza

Manola in flamenco (hai tay trước, hai tay sau cùng múa, chân phải dậm theo nhịp mạnh)

a) Tất cả đứng thành vòng tròn tay trên hông cùng hát và bước nhịp đều về phía phải. Khi hát xong bài thì đứng cả lại quay mặt vào trong.

Hai người chủ tọa nhảy từ trong ra giữa vòng (đi ngang nhau) và dừng lại khi tới chính giữa.

b) Người chủ tọa lấy giọng Tây-Ban-Nha ra lệnh theo câu thứ nhất. : Attentiona, mourzi mourza.

c) Tất cả reo vui theo nhịp . Ah ! Ah ! Ah !

d) Người chủ tọa tiếp: Manola sur la testa !

e) Các người đứng chung quanh (đã bắt cặp trước) tay trái chống nạnh lên hông mình, tay mặt để trên đầu bạn mình)







LỜI VIỆT:

1. Hát múa tiến tới rất mau và làm cho đều mình múa ca.
2. Chúng tớ hát múa với nhau đều và reo vui đồng lòng A.

- Đứng thành vòng tròn, mặt quay vào trong, tay cầm tay, người chỉ huy ở giữa vòng.
- Câu thứ 1: Nhảy chéo chân và đi về phía trái nhịp nhàng.
- Câu thứ 2: Như trên song đi về phía phải, khi hết câu thì đứng lại đợi lệnh người chỉ huy.
- Người chỉ huy hô: "để tay lên đầu người bên phải" (tất cả làm theo)hay ..."bên trái" v.v.
- Người chỉ huy hô: "1, 2, 3, tất cả nhảy lên song đừng rời tay khỏi đầu người bạn". Làm 2 lần theo lệnh chủ tọa.
- Xong đâu đấy lại cầm tay nhau hát múa vòng quanh như lúc đầu.

2. LE LOOBY

LE LOOBY

Điệu cổ Anh cat lời

A

Nous chantons nous dansons la ronde du looby

B

nous chantons nous dansons Ainsi chaque jeudi

C

mets
mets
mets
mets

D E

ta main droite ici mets ta main droite la
ta main gauche ici mets ta main gauche la
ton pied droit ici mets ton pied droit la
ton pied gauche ici mets ton pied gauche la

couc cou cou cou cou cou cou Tourne un tour et voi lã Youp

LE LOOBY

&¡6=F=F=H=F!=%Z¹J==9=9!=F=F=F=X==F!==,W·G=9=9=!
la ronde du looby
&¡6=F=F=F=X==F!==,Z¹J==9=J!=Z==I=V==G=!==V=9=:=)
nous chantons nous dansons. Ainsi chaque jeudi
&¡6C=V==F=F=F=!==V==9=:=C!==X==H=X==H=!=X=9=:=F!
mets la main droite ici mets la main droite la
mets la main droite ici mets la main gauche la
mets ton pied droit ici mets ton pied droit la
mets ton pied gauche ici mets ton pied gauche la
&¡6Z==J=J=J=J=!==J=9=H!==S==G==V==E=!=V==9=$¼[=9!
cou cou cou cou cou cou cou Tourne un tour et vot la Youp



la ronde du looby



nous chantons nous dansons. Ainsi chaque jeudi



mets la main droite ici mets la main droite la
mets la main droite ici mets la main gauche la
mets ton pied droit ici mets ton pied droit la
mets ton pied gauche ici mets ton pied gauche la



cou cou cou cou cou cou cou Tourne un tour et vot la Youp

Tất cả tay lên hông, đứng vòng tròn quay mặt vào trong.

Câu A: Quay về bên trái nhảy nhẹ lên từng bước, chân phải giơ lên trước thì chân trái nhảy nhẹ và trái lại.

Câu B: Quay lại bên phải nhảy như trên.

Câu C: Tay phải chỉ vào trong (hay tay trái, chân phải hay chân trái) .v.v. . .

Câu D: Tay phải chỉ ra ngoài (quay nửa vòng tay chỉ ra ngoài).

Câụ E: Quay hẳn người vào trong vòng tay chỉ thẳng vào giữa.

Câu G: Hai tay chống lên hông quay tròn một vòng về phía trái để lại quay mặt vào trong, chân nhón bước nho nhỏ quanh mình;

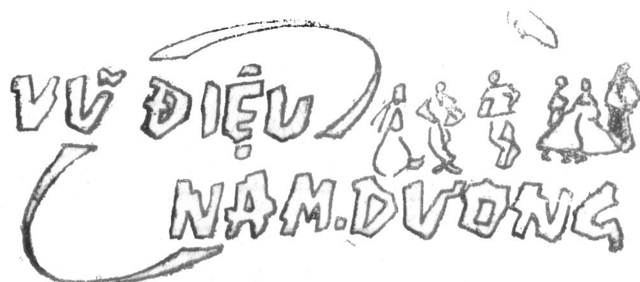
Câu H : Hai tay vỗ vào nhau — Tay mặt đánh ở dưới lên — Tay trái ở trên xuống và giơ cao đầu gối phải lên cùng một lúc.

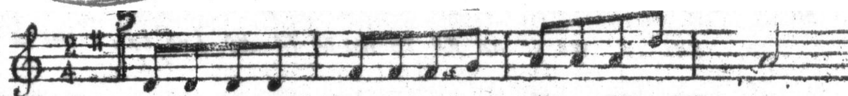
Sau chót lại hát lại và làm như lúc bắt đầu.

NB. Nhớ thay tay, chân và phải trái ở chỗ: mets ta main gauche (tay trái), pied droit (chân phải), pìed gauche (chân trái).

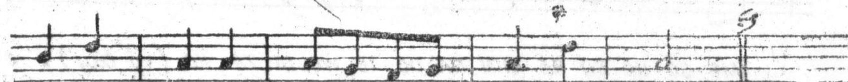


3. VŨ ĐIỆU NAM DƯƠNG









a. NHẢY VÒNG QUANH LỬA TRẠI

1. Xếp hàng một, tay trái lên hông tay mặt giơ lên cao, nhẫy đá đưa chân phải tiến lên.
2. Như điệu bộ trên song đá đưa chân phải, tay phải lên hông, tay trái giơ lên cao.
3. Hai tay giơ lên hông chụm chân nhẫy trước, 1 lùi lại 1 rồi nhẫy lên trước 2 lần.
4. Hai tay lên hông bước đều (từ chân trái) đến chữ HÔ thì giơ tay mặt lên cao rồi kéo về hông và lại tiếp tục đếm bước đến chỗ *ha hà ha ha há hay* thì ngoáy mông 2 lần. Rồi trở lại như trên.

b. SHIA.WA



a) SHÌ À WA SÊ NA RA THÊ Ô TA TA KỐ (vỗ tay 2 cái)
SHÌ À WA SÊ NA RA THÊ Ô TA TA KỐ (vỗ tay 2 cái)
SHÌ À WA SÊ NA RA TAI I ĐÔ ĐÊ SHÍ MÊ SỐ Ô YÔ
SỐ RÊ MÍN NA ĐÊ TỂ Ồ TA TA TA KỔ (vỗ tay 2 cái)

Các lần hát sau chúng ta có thể thay vào chỗ vỗ tay 2 cái bằng: Dậm chân hai cái — (sau khi vỗ tay 2 cái) — Vỗ tay, dậm chân rồi gật 2 cái — vỗ tay, dậm chân, gật đầu và búng tay 2 cái.

Ngoài các động tác trên, tùy thèo sáng kiến và tài điều khiển, chúng ta có thể thêm vào sau nhiều cử động khác, nhưng đừng làm quá 2 nhịp.

CHƯƠNG IX: KỊCH



I.HƯỚNG DẪN

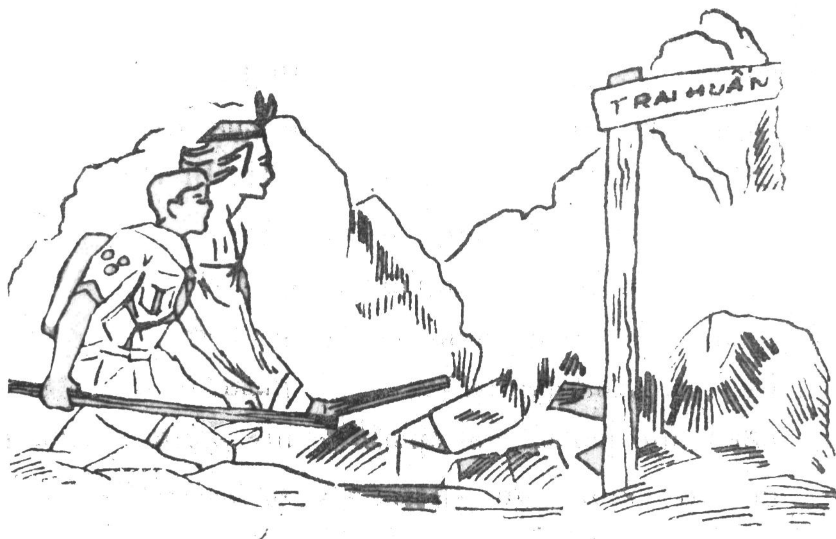
Việc soạn kịch lửa trại cần sáng kiến, óc thẩm mỹ và tài tháo vát của người chỉ huy, bất cứ một việc gì, cổ, kim, vui, buồn, hùng hậu hay tồi tệ, với một chút hài hước châm biếm, và óc sáng tạo là người Trưởng đã có thể xây dựng được một vở kịch ngắn ý nhị, dí dỏm có tính cách giáo luyện bồi đắp cho tinh thần nhân nghĩa lễ trí tín, tam cương, ngũ thường hay tứ đức tam tòng đầy vị tha bác ái.

Ta có thể rút tỉa trong lịch sử Việt-Nam từ thời lập quốc Hùng-Vương - Sơn-Tinh Thủy-Tinh - Phù-Đổng giết giặc Ân - truyện trầu

cau — bánh dầy bánh chưng (bánh trời bánh đất) v.v. . . đến các thời An-Dương-Vương với Thần-Kim-Quy — Triệu-Việt-Vương và vụ Trọng-Thủy Mỵ-Châu — Ngô Quyền diệt Hán — Hưng-Đạo-Vương bình Nguyên — Vạn Thắng Vương với trận cờ lau — Trận Chi-Lăng Bạch-Đằng, Vạn-Kiếp, Vân-Đồn v.v. , .

Thời thượng cổ có thề tả lúc tạo thiên lập địa, dã thú khổng lồ như khủng long — thủy quái — Ngựa có sừng — sư tử phun lửa —

Nếu có khiếu mỹ thuật cao hơn ta có thề diễn tả về gió mây—rừng—lửa—đêm—âm nhạc cổ kim— vũ điêu man rợ.



2. CÁCH CHỌN và SÁNG TÁC KỊCH

Kịch có nhiều loại:

— Hình thức: kịch ngắn, dài — kịch thơ — bằng văn xuôi.

— Nội dung : bi kịch, hài kịch, bi hùng kịch, kịch trẻ con, người lớn, kịch bình dân, trí thức kịch tôn giáo, xã hội, chính trị, phong tục, lịch sử, giáo dục, khoa học, thần thoại. ..

Buổi trình diễn văn nghệ lửa trại bao giờ cũng có nhiều hài kịch và một vài bi kịch. Ngoài ra còn có ca, vũ nhạc.v.v .. .

Hài kịch bao giờ cũng phải hợp với trình độ văn hóa tuổi tác của khán giả. Vui nhộn mà không quá lố lăng thô tục, hài hước mà không làm suy bại phong tục, phải có tính cách xây dựng....

Phần chính buổi văn nghệ thường là bi kịch. Bi kịch phải có xây dựng tính, đượm màu sắc dân tộc, nên tránh kịch có tính cách chính trị. Bi kịch phải hợp :

— hoàn cảnh trình diễn
— trình độ và tâm lý khán giả sở tại
— khả năng diễn xuất của diễn viên
— vị trí trình diễn,

Sau đây là một vài thí dụ nhỏ để chúng ta sáng tác.

2.1. THI SỨC

Hai anh tới chợ. Họ nhổ trên đầu mỗi anh một vài sợi tóc họ bện tóc lại thành sợi giây (mỗi lúc lại nhổ thêm 1 sợi tóc để tiếp vào cho đến khi chiều dài khá đủ để xử dụng).

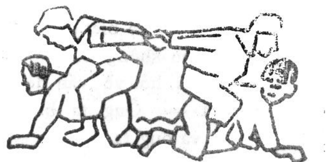
Hai anh dùng sợi giây đó (vô hình) để nhảy dây ném lát-sô bắt người kéo vào (chuẩn bị trước người bị bắt) v.v... nghĩa là thi nhau làm đủ các trò và để kết thúc là hai anh kéo co (không ai được thua) sau chót có anh thứ 3 bò bốn cẳng ra, cầm dao chém đứt đôi sợi dây để hai anh ngã ngửa ra.

2.2. THẦY THUỐC

Một bà bế con đến khám bệnh thưa rằng con bà sáng nay dậy tắm rửa ăn uống rồi khi thay quần áo cho nó là tự nhiên nó không đi đứng được nữa. Bác sĩ đặt ống nghe và tìm tòi kỹ lắm không biết nó bệnh gì? sau khám ra là mẹ nó đã cho cả hai chân nó vào một ống quần.

2.3. BỆNH LẠ

Một ông đến thưa bác sĩ là từ lúc ở nhà vệ sình đi ra không đứng thẳng được nữa. Thầy thuốc khám nghiệm một lúc rồi phá lên cười, chỉ vào chỗ ông ta cài cái cúc áo vào khuyết quần.



2.4. ÔNG PHÓ NHÒM

Một bà to lớn mang con nhỏ xíu đến chụp hình với điều kiện sao cho thật đẹp (bà ta rất xấu) và mặt đứa con phải ngang mặt bà. Ông phó thu xếp loay hoay mãi, xếp máy, xếp người và sau chót khi sắp chụp được hình thì máy đổ.

2.5. CON RỆP

Một anh làm xiếc dạo ra trò đem một va-li lớn đủ các thứ để làm ảo thuật, sau chót anh mở ra một hộp con và giới thiệu con rệp «Dạ Lan» với quần chúng. Anh bắt nó chào, nó chào, nhảy từ gậy nầy sang gậy kia, nhảy tuýt, hát v.v... (vờ) khi nhảy xa, nó vọt đi mất, anh ta tìm mãi trong đám khán giả (ông nào đạo mạo nhất) mới thấy và xin đem về cho nó nhầy lại, nhưng nó không nhẫy vì không phải rệp « Dạ Lan. Anh ta mang trả lại ông khán giả rồi vừa khóc vừa thu đồ đạc mang vào.

2.6. DIỄN THUYẾT

Một ông (ba tầu hay ông Tây đen tùy ý) ra diễn thuyết lần thứ nhất. Ông ta hỏi khán giả có biết gì về vấn đề nguyên tử không ? Khán giả bảo không biết— Ông ta nói không biết thì thôi. Ông lại hỏi về vấn đề ăn uống — Khán giả bảo là biết — Ông ta bảo là nếu biết rồi còn nói làm gì nữa và ông ta vào.

2.7. NÓI DÓC CHO VUI

Hai anh thi nhau hỏi câu bí hiểm, anh nọ hỏi anh kia rồi anh kia hỏi lại anh nọ những câu như:

— Tỉnh nào ở nước ta thừa trời (Thừa Thiên)
— Người ở đâu muốn an ninh thì phải ăn nghệ (Nghệ An)
— Dân nào ở đâu lại xanh lè (Thanh Hóa)
— Tỉnh nào ở Bắc Phần có hàng bể dê (Hải Dương)
— Những dân nào thích làm dê (Bình Dương)
— .... v.v

2.8. CHIẾC ÁO THẦN

Hai tên trẻ ranh vào đề nghị biếu Tướng quốc một chiếc áo thần có phép lạ là chỉ những người ngay lành mới thấy nó huy hoàng lộng lẫy — Ông Tướng quốc sợ mắc cở vì mình không ngay lành nên tự dối mình mà khen ríu rít,sít soa trong khi mặc bộ quần áo ngủ rách vá.

Tụi nịnh thần cũng khen, ca ngợi Tướng quốc là bộ quần áo vĩ đại, huy hoàng v.v. Riêng có đứa con Tướng quốc là cười rộ và chế nhạo cha mình là kỳ cục. Sự lừa dối bị phanh phui và hai tên trẻ ranh bị phạt tù. ....



2.9. HOẠT ĐẦU

Con gái vua bị hóc xương cá, các y-sỹ toàn quốc được động viên chữa chạy song không được.

Có bà vợ tinh quái quảng cáo chồng mình có tài chữa chạy song phải đánh ông ta mới chịu làm.

Việc xẫy ra là chồng bà nầy chữa được cho cô công chúa khỏi. Để thưởng công, vua giữ chồng bà nầy ở trong cung để chuyên chữa bệnh cho hoàng tộc và bà này khóc vì bị mất chồng.

2.10. ADAM VÀ EVA

Hai vợ chồng tiều phu nghèo khó than trách số phận và trách tổ-tông ăn trái cấm v.v. . . Nhà vua qua đó bèn cho về ở hoàng cung và cho ăn uống sung sướng song có một cái liễn đẹp để ờ giữa bàn ăn mà nhà vua cấm không cho đụng tới hay mở ra. Sau ít hôm,

chị vợ tò mò và lén mở nắp ra, trong liễn có một con chuột nhảy ra làm chị vợ sợ quá hét vang lên —
Vua ra và đuổi vợ chồng về rừng đốn củi vì cũng phạm tội như Eva thuở xưa.



2.11. ĐÀN DƯƠNG CẦM

Nhạc sỹ, lấy 8 đứa trẻ phủ chăn lên làm đàn dương cấm và huyênh hoang giới thiệu sẽ hòa nhạc, và đàn những bản ghê gớm nhất trần gian (bản nào thuộc và dễ thì giới thiệu). Song đó, anh ta đụng vào đầu em nào, em đó gục xuổng và lúc ngầng lên hát nốt mình đã tập (đồ, rê, mi, fa, sol, la, si, đô) cho đúng (nên Chuẩn bị thêm bài khác để đề phòng khi được khen — bis —)

3. TRƯỜNG KỊCH NGHỆ

Một kịch sĩ tốt không làm những điệu bộ thừa.
Hãy học cách nói, lối thở
Hãy nói chững chạc rõ ràng
Khi nói phải đúng và hợp
Đừng quên những tiếng nói thầm
Kịch câm: Phát triển tinh tường điệu bộ của kịch sĩ từ mỉm cười đến nháy mắt, từ chân đến đầu, mỗi cái đều gây ý thức súc cảm và ảnh hưởng đến ý nghĩa diễn xuất và giá trị của kịch sĩ

— Từ quản trò, quản lửa đến giám đốc, thảy đều hãy tự học hay đi học lấy nghề của mình trước khi dậy bảo người khác.

— Kịch sĩ sống thực vai trò mình đóng. Họ coi thường kỹ thuật, bài vỡ, đối thoại mà diễn xuất tự nhiên như thật, song không lúc nào quên tự hỏi mình làm đúng hay sai.

— Một dụng cụ chọn lọc đúng và hợp có nhiều ảnh hơn bộ y phục lố lăng.

3.1. KỊCH KHÔNG LỜI

Dưới đây là vài mẫu kịch có thể trình diễn ở lửa trại.

a. NGƯỜI FAKIR

Ăn vận kiểu phù thủy ra nhổ trên đầu một khán giả lấy sợi tóc rồi vuốt mãi để nó thành cái gậy đứng trên đầu một ngón tay, hai ngón tay, truyền tay này qua tay kia, cho xuống chân, hất lên trán, lên răng v.v...

Sau lại lấy xuống vuốt vuốt làm thành cái thòng lọng quăng bắt một khán giả nữa rồi lại vuốt, trao cho mỗi người cầm một đầu kéo co.

Trong khi hai bên đang vờ kéo thì anh Fakir rút giao chém đứt sợi dây làm cho hai người ngã lăn kềnh.



b. NGƯỜI MÀI DAO

Một anh nằm sấp đi bằng hai tay làm cái xe mài dao cầm hai chân anh kia đầy xe đi kiếm ăn. Đỗ lại hỏi khán giả có dao kéo không ? Thì có người đưa dao cho mài. Anh ta lật ngửa cái xe,

Một Thanh-niên đi qua ngó thấy giai nhân vội làm điệu : đi qua, đứng đắn, đạo mạo, quân sự, cao bồi, thề thao, vui vẻ, láu lỉnh, cười duyên v.v... — Nghĩa là làm đủ mọi điệu bộ mà giai nhân vẫn tỉnh bơ.

Anh này đang ngẫn ngơ thì giai nhân cúi xuống sờ soạng tìm chiếc gậy sơn trắng (dấu hiệu của người mù) giơ lên rồi chống xuống tìm lối vào.

c. LÀM XIẾC

— Trên chiếc ghế ngồi, chống hai tay lộn người hai chân thẳng lên, làm thăng bằng.
— Lấy một ngón tay đặt lên chiếc ghế ngồi làm thăng bằng chiếc ghế trên ngón tay và đi quanh (có thề làm với một cái sào hoặc cái thang) .
— Lấy miệng cắn chiếc ghế lên đi một vòng.
— Nhầy lộn vòng (sauts périlleux successifs) quanh lửa không chống hoặc có chống hai tay.
— Tung một chiếc lông gà hay lông chim lên trời rồi dùng mũi đỡ nhẹ cho nó đứng im trên đó.
— Leo thang dựng đứng không dùng tay (khó lắm song gắng tập là được)
— Dùng một tay (hay hai tay tùy ý) tung và bắt ba đến năm quả bóng, hòn đá, chai hoặc bất cứ vật gì...
— nhảy dây các kiều (dây trắng)
— chơi âm nhạc các kiều hoặc bắt chước
— Biều diễn ảo thuât.

3.2. CHỊU ĐẤM ĂN XÔI

Hai ông nhà giầu vừa đi vừa hát vui vẻ, bỗng gặp tên bợm hỏi :

Bợm: — Quý ông đi đâu đấy ?

I — Tôi đi thám hiềm

II — Tôi vào rừng sâu

Bợm — Cho tôi đi với

I — Hay quá thêm người...

II — Hên quá thêm vui

Tất cả — Chúng ta cùng đi cho vui (đi quanh một vòng, vờ mệt mỏi ngồi xuống nghỉ)

I — Mệt quá — nghỉ

II — Nhọc quá — ngồi

Bợm — Ngồi nghỉ cho đỡ mệt (họ kéo thức ăn trong bị ra (bắt chước)

I — Tôi có bánh mì thịt nguội

II — Tớ có rượu và chả giò

Bợm — Còn tôi có cơm vắt cá kho

I — Gồm chung cả lại

II — Ta ăn cho vui

Bợm — Thật là đoàn kết (ăn xong họ lại lên đường vui vẻ hát— đi một vòng mệt ngồi xệp xuống nghỉ)

I — Rừng còn xa

II — Đường còn dài

Bợm — Thám hiềm rừng sâu lâu ngày mà

I : Còn gì ăn không ?

II : Coi xem trong bị

Bợm : Có lẽ sạch trong

I : Các anh ăn như vẹm

II : Tụi bây ngốn như heo

Bợm : Các anh nói hay nhỉ — Tôi không phải vẹm cũng chẳng giống heo song hiện giờ tôi đói lắm.

I-II : Trời đất người với ngợm, sao mà háu đói thế.

Bợm : Quý ông đã lẫm cả lương thực bẩy ngày của tôi.

I-II : Còn mi xơi tái thịt, cá, bánh, giò và cả rượu nữa chi.

Bợm : Tại các ông mời tôi chứ.

Tất cả : Hết sạch, nhẵn trơn lương khô rồi.

I : Không tôi còn nắm gạo.

II : Tôi còn miếng khô nai.
Bợm : Tôi còn hai mẫu bánh.
Tất cả : Đề đỡ lòng trên đường về.
(Cả ba lo nghĩ và 2 ông nhà giàu kéo riêng ra bàn với nhau rồi quay lại nói với tên bợm)..

I : Chúng ta nên bắt thăm phần ăn vì còn ít quá không thể chia ba được vậy chúng ta hãy gom cả

(Mất trang 125-126)

3.3. CON SÁO ĐÁ CỦA BA TÈO

Nhân vật : Ba Tèo - Vợ Ba Tèo - Anh Tư và 2 con sáo nặn bằng bột có thề ăn được và 1 con dao phay.

Ba Tèo : Mình ơi, nồi lửa lên, ta nướng đôi chim sáo nhậu chơi, tôi vừa anh dũng bắn được đó, mình coi chồng của mình có quả thật là văn võ toàn tài chưa nào ?

Vợ : ủa, thật à đôi chim mập quá, vợ chồng mình tha hồ nhậu cho sượng khẩu.

Ba Tèo : Nhớ làm lông cho sạch đó cô mình, nhà thiện xạ Ba Tèo nầy còn vô địch về làm bếp nữa kia.

Vợ : Tôi biết, tôi biết quá mả, đâu có phải như mấy cô sinh viên lười biếng, biết ăn rồi đi học đâu mà mình sợ người hùng của lòng em ơi, sao chúng ta lại đặc biệt quá thế nhỉ. Trai tài lấy gái sắc trung nghĩa vẹn toàn quá xá.

Ba Tèo : Ấy anh của em thì : xạ, ngự, thư, số đều « năm-bơ-oăn ». cả, còn vợ anh thì tứ đức tam tòng lại « số dách » nên mới hợp nhau kể ra trời cũng chiều bọn ta quá đi.

Vợ : Vợ anh còn thuộc lòng đủ « bẩy nghề » đặc biệt của con gái nữa kia, mình quên à.

Ba Tèo : Đâu, anh đâu có quên « bẩy nghề ” đặc biệt của phụ nữ thượng tầng nước nhà, anh đọc cho em nghe nhá....

Vợ : Thôi thôi, đề cho người ta yên trí tính kế hoạch đặt món ăn chứ đứng đấy mà lia láu.

Ba Tèo : Vâng, anh phải tôn trọng sự yên lặng của nàng tiên và nhân dịp may hiếm có, chúng mình nên chia xẻ miếng ngon vật lạ với anh Tư hàng xóm chứ.

Vợ : Trời, có 2 con sáo đá mà ba miệng ăn sao cho đủ.

Ba Tèo: Thôi mà, ăn hương. ăn hoa chứ đâu như bọn phàm phu tục tử, phải không cục cưng thù lù của anh . (nói rồi Ba Tèo ra)

Dàn hát và vợ Ba Tèo :

A này con sáo đá ta vặt lông nhẵn trụi rồi

....

Vợ B-T : Tao chặt cái mỏ .....
Tao bỏ vào nồi . ....
Đem nấu sáo ...
Á này con sáo đá ... . .

(Sưu tầm: CON SÁO ĐÁ
Tôi bắt con sáo Sáo! Sáo ! Sáo !
Tôi mài dao Sch! Sch! (2 tay xoa vào nhau)
Cắt tiết Glou! Glou!
Chặt cái mỏ Chặt cái mỏ
Bỏ vào nồi Bỏ vào nồi
A này con sáo đá , ta vặt lông…....(hát)
http://www.huynhtruong.com/index.php?option=com_content&view=article&id=109:bangreo&catid=74:bang-reo&Itemid=132)

(vừa hát vừa nếm từng miếng cho đến khi hết sạch. Lúc đó thì Ba Tèo về nhà mang theo chai rượu đế)

B-T : Cô thục nữ nhà tôi ơi ! đã xong chưa ? (giọng phường chèo)

Vợ : (Lo lắng buồn bực) khổ to rồi anh hùng ơi (hát nối) con mèo khốn nạn nó tha sạch rồi

B-T : Sao, sao, mi nói sao ? con mèo nào ? Tại sao không coi không đậy. À mi phải đền tội, tội cướp thịt của vĩ nhân theo hình luật bình dân, tao lóc thịt mi nướng thay thế.

Vợ : Ôi chao, minh khùng đấy chắc, em nói rỡn chơi mà anh hùng đã vội nóng. Còn đây đủ cả trong kia, em đậy nó kín lắm đề cho nóng, đợi bác Tư sang ăn cho nó thơm tho no béo chứ.

B-T : Có thế chứ, thế mình dọn bàn đi thì vừa bác Tư sắp đến

Vợ : Này, ăn cơm tây mà đao nhà cùn lắm, mình ra sau mài lại con mã tấu lớn, để chặt cho nó ngon hơn, thịt con sáo vẫn dai hơn thịt gà vì là chim trời.

B-T : Phải, phải, để ta làm (nói rồi ra sau mài dao soẹt soẹt, vừa làm vừa huýt gió trong khi bác Tư đi vào).

Tư : Chào bà chị, gớm anh chị cứ vẽ vời cho ăn uống luôn thế chúng tôi áy náy không yên, không sang thì thất lễ, mà sang thì hơi ngượng.

Vợ B-T : (Trợn mắt, nói nhỏ trong khi kéo Tư ra xa) Bác Tư ơi, trốn ngay đi, nhà tôi định thịt bác đấy.

Tư : Lạ chưa kìa, bác giai có thù oán gì với tôi đâu mà nỡ hại tôi. ;

B-T : Bác trốn ngay đi, tôi van bác, chuyện dài lắm, không nói kịp, kìa nhà tôi đang mài mã-tấu đàng sau, xong là nó lên thịt bác cho bỏ giận, tôi sợ máu lắm và tôi thương vợ con bác lắm nên van xin bác trốn chạy ngay đi (Tư không biết sao lớn mắt nhìn Ba Tèo rồi vợ Ba Tèo và chạy thẳng).

Vợ B-T: Anh Ba, anh Ba lên đây coi kìa lạ thật, bạn với bè.

B-T : Chi đó cưng, anh lên đây, còn lấy màu nữa là xong.

Vợ B-T : Em bảo anh lên ngay mà xem bạn anh, nó đang chạy kia kìa, nó cướp sống ngay 2 con sáo đá ngon lành giữa thanh thiên bạch nhật, chạy ngờ ngờ kia mà anh còn ngồi đó.

B-T : Ôi chao! Thằng Tư khốn nạn này mày chết với ông ? Đồ cướp ngày... (vừa nói vừa vác dao đuổi, vừa la trong khi ông Tư thấy Ba Tèo vác dao đuổi càng chạy khỏe).



3.4. THẦN CHẾT VÀ LÃO TIỀU PHU

Truyện ngụ ngôn của Æsop



(Cảnh rừng đàng xa có mải nhà tranh bốc lên nhè).

Đoàn A: Chú tiều chất củi thành một bó (đọc đều theo nốt Sol).
Đoàn B: Chú tiều chất củi thành một bó (đọc đều theo nốt La).
Đoàn C: Chú tiều chất củi thành một bó (đọc đều theo nốt Si).
Đoàn D: Chú tiều chất củi thành một bó (đọc đều theo nốt Do).

Trong khi 4 đoàn đọc thì vài tiều phu xếp củi lại.

Đoàn A : Củi đã nhiều niên số lại cao (đọc đều theo nốt do).
Đoàn B : Củi đã nhiều niên số lại cao (đọc đều theo nốt si).
Đoàn C : Củi đã nhiều niên số lại cao (đoc đều theo nốt la).
Đoàn D : Củi đã nhiều niên sổ lại cao (đọc đều theo nốt sol).

Lúc này Lão tiều phu bó củi lại sắp vác trên vai.

Đoàn A : Lặc lè chân đá chân siêu (đọc đều theo nốt sol).
Đoàn B : Lặc lè chân đá chân siêu (đọc đều theo nốt la).
Đoân C : Lom khom về chốn thảo mao khói mù. (đọc đều theo nốt si).
Đoàn D : Lom khom về chốn thảo mao khói mù. (đọc đều theo nốt do).

Lão tiều phu vác củi lên vai đí chệnh choạng.

Đoàn A-B : (cùng hỏi lớn đều) Thảo mao là cái gì ?
Đoàn C-D : (cùng trả lời đều) Là cái nhà lợp cỏ danh...
Đoàn A : Nghĩ thân phận kỳ khu khó nhọc (nốt sol).
Đoàn B : Đặt bó sài ở dọc lối đi (nốt la)

Lão tiều phu đặt bó củi xuống ngồi thở.

Đoàn C : Bó sài là gì ?...
Đoàn D : Bó sài là bó củi...

***Lão Tiều Phu ngâm thơ* : (sáo dạo theo nếu có thể)**

Than rằng sung sướng nỗi gì
Khắp trong thế gióí ai thì khổ hơn
Bửa no đói luôn cơn buồn bã
Vợ nào con vất vả trăm chiều
Hết thuế lính lại thuế sưu
Quanh năm khách nợ còn điều gì vinh
Hỡi thần chết thương tình chăng tá
Đến lôi đi cho đã một đời

(ngâm đều đều rồi lão tiều phu lim dim ngủ mệt)



(thần chết cầm hái tiến vào ngâm tiếp và làm áitu bộ lay tỉnh lão tiều phu và hỏi)

Chết đâu dẫn lại tức thời
Hỏi rằng khi nẫy kêu vòi lão chi ?

Đoàn A : Lão tiều thấy cơn nguy khiếp sợ		(nốt do nhanh	
Đoàn B	//	(-	si dồn dập
Đoàn C	//	(-	la
Đoàn D	//	(-	sol -

Lão tiều ú ớ sợ quá ngâm trả lời :

Nhờ tay ngài vác đỡ lên vai



3.5. ĐIẾN BẤT ĐẮC DĨ

Nhân vật : Ông chủ — Ba Râu — Ông anh họ — hai anh Bác sỹ và 5 Y-tá.

Chủ nhà : (vừa vào đã giơ tay lên trời than vãn) chèng đéc ơi thời buổi gạo châu củi quế nầy mà mình lại bị diễm phúc đón khách quý thì quả là tiêu ma hết cả. Ba Râu ơi ra đây cho tao nhờ chút này

Ba Râu : Dạ. . . . thưa cậu tôi ra đây (khoanh tay khúm núm)

Chủ nhà : Lại đây, tao hỏi nhỏ vấn kế chút, ừ mầy có biết ông khách quý tối qua không ? Ổng là anh họ của tao và lên đây ở để hầu kiện đó. Thời buổi khó khăn thế nầy mà phải nuôi ông vài tháng thì chết luôn.

Bây giờ mầy có kế hoạch, phương thế nào mà tống khứ ổng đi cho mau được không. Tao biết mầy thông minh sáng láng nên "quốc sách " nầy phải nhờ mày. Người ta gọi mày là Ba Râu thực sự không phải chơi nhé.;

Ba Râu : Dạ, thưa khó nói (vừa nói vừa đi lại suy nghĩ).

Cả hai : Khổ quá, làm sao bây giờ ?

Ba Râu : (nhảy cuống lên reo) Hay ! ! Hay ! ! quốc sách, quốc sách !

Chủ nhà : Sao, mày nói sao ? thế nào ?

Ba Râu : Ồng để tôi làm, chỉ nhờ ông nói với quý ông anh họ là sắp có hai vị trạng sư "số dách" đến tiếp ông để bào chữa vụ kiện cáo của ông, (nói rồi Ba Râu ra trong khi đó thì ông anh họ vào).

Anh họ : Kìa chú (vỗ vai ông chủ nhà thân mật) sao nhà chú mát mẻ dễ chịu thế, tôi ngủ quên chết — Thôi bây giờ chúng mình ăn sáng chứ ? chắc chú sẽ cho tôi ăn ít là hai tô phở đặc biệt, đập thêm 2 hột gà kèm ly cà phê sữa Ovaltine nước đá, có vậy mới đã đời. Có ăn thế mới đủ sinh tố đề sắp đặt vụ kiện cáo nầy.

Chủ nhà : Vâng, mà tôi báo đề anh biết là sẽ có hai vị trạng sư lành nghề, nhất ở đây đến viếng anh để lo vụ kiện tụng cho anh thắng đấy. Họ giỏi lắm (cả hai nói rồi ra trong khi ở đầu kia Ba Râu dẫn hai ông Bác sĩ vào)

Ba Râu : Dạ, mời hai bác sĩ vào, vâng lát nữa nhị vị sẽ gặp ông ta, tội nghiệp lắm ông ta khùng khùng, điện điên như người mất trí, lúc nào cũng tưởng như mình sắp đi hầu kiện, ăn cơm cũng nói mời ba tòa quan lớn xơi cơm. Ngủ cũng nói tôi xin phản kháng trạng sư về điểm nầy nọ. Trăm sự nhờ hai vị ráng cứu giúp ông ta (nói rồi ra và ông anh họ đi vào).

Anh họ : A! kính chào quý vị, chắc là hai vị trạng sư của tôi ?

2 B-S : (mặt nhớn lên) Vâng kính chào ông, (nói rồi 2 ông Bác sỹ đứng hai bên và cầm ngay lấy hai tay ông anh họ bắt mạch)

2 B-S : Ông thấy thế nào ?

Anh họ : Như thường, nhưng mà các ông làm gì thế ? Có bắt mạch vụ kiện của tôi chứ bắt mạch tôi làm gì ?

2 B-S : Chúng tôi biết rồi. Để vụ kiện đó

Bác-Sỹ A : Ông có hay quên không ?

B-S B : Ồng có hay đi không ?)

B-S A : Hay ông hay nằm nhà ?

(ông anh họ quay bên nầy rồi bên nọ ngạc nhiên)

Anh họ : Tôi ngạc nhiên và phản kháng các ông trong việc nầy tôi nhắc là tôi đang lo vụ kiện cáo.

B-S A : (lắc đầu) nặng

B-S B : (tán đồng) nguy nan lắm.

B-S A : (chụp tay nhanh lên trán ông anh họ) Ồng có thấy đau ở đây không ?

B-S B : (thọc ngón tay vào sườn ông anh họ) Ông thấy nhột không ?

B-S A : (gõ lên đầu ông anh họ) Ông thấy thế nào ?

B-S B : (khoa bàn tay trước mặt ông anh họ) Ông thấy thế nào ? (ông anh họ cáu kỉnh gắt ầm lên)

Anh họ : Quái quỷ thật, thầy kiện cái con khỉ gì mà lố lăng thế, tôi có đau ốm gì đâu mà cấc ông làm như rứa. Các ông nên chỉ cho tôi cách cung khai thế nào chứ ?

B-S A : Bệnh lãng trí

B-S B ; Bệnh khùng gần điên

B-S A : Toa thuốc của tôi : tẩy uế và nhịn ăn

B-S B : Đơn thuốc của tôi : châm cứu mặt và lưng

B-S A : (nói với B) ông dốt như bò nhịn ăn và uống thuốc tẫy đủ khỏi bệnh rồi cần gì đến châm cứu.

B-S B : (nói với A) ông mới đáng là con lừa, gàn quá, bệnh như thế phải đùng ngoại khoa châm cứu mới lấy bớt cái máu điên ra được chứ ?

Anh họ : Tôi can các ông, khồ chủ chưa phát biều ý kiến.

B-S A : ý kiến của ông không còn là ý kiến nữa mà chỉ thị của y-khoa mới là chính kiến.

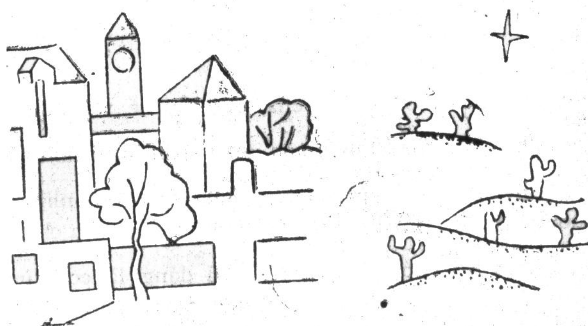
B-S B : Chúng tôi phải khai trừ căn bịnh «thời đại » của ông ra khỏi thề xác của ông, và chúng tôi quyết tâm thực hiện bằng được. (cả 2 bác sỹ đều qua mặt ra sau, vỗ tay gọi y-tá)

2 Bác-Sỹ : Y-tá, xin thi hành phận sự

(5 ông y-tá nhẩy sổ vào, ông thì cầm ống tiêm, ông thì cầm nhợ (thừng) để trói, ông cầm dao mổ sẻ, ông cầm thuốc v.v.., trong khi đó ông anh họ chạy trốn la hoảng — đằng sau 5 ông y-tá đuổi theo.

2 B-S : Bắt giữ nó lại — Nó điên đấy ......

3.6. THÍCH YÊN LẶNG



Nhân vât: Một người, ác quỷ, tiếng vọng.
DỤNG CỤ : Chiếc chổi chà

Tiếng vọng: (Trong khi người nói truyện với ác quỷ, tiếng vọng bắt chước các tiếng động ầm ĩ của thành phố xe cộ, còi tàu, nhà máy v.v...)

Người : (Than vãn) Khốn cực eho những kẻ như tôi phải sống trong một thành phố văn minh, tôi điên đầu vì những tiếng động muôn điệu.... nó rít lên, thét lên, gào lên, tung lên trời, rơi xuống, két kèn kẹt .... Động cơ nổ rền trời, còi xe hơi, chuông nhà thờ, kèn hơi, kèn đồng, thắng xe cộ, nhạc jazz....máy phóng thanh, tiếng cãi nhau, tiếng trẻ nô đùa, tiếng ầm ĩ của bọn thanh niên mất dạy, tiếng học bài, ngâm thơ, kể khổ, tuyên truyền, tiếng chó sủa, bò kêu, ngựa hí, tiếng máy bay các kiểu...

Trời ơi còn những thứ gì nữa, kìa cả hàng quà bán rong cũng rao động, hàng bán soong cũng chiêu hàng... Tôi không chịu được các tiếng động liên tiếp luân phiên và luôn luôn tăng cường độ mỗi ngày ở đô thị được nữa. Ác quỷ ở hỏa ngục, hãy giải thoát cho tôi cuộc sống cơ cực ầm ĩ nầy.

Ác quỷ : Ai kêu tôi đấy ?

Người : Anh là ai ?"

Ác quỷ : Tôi là quỷ sứ đây

Người : A!.Vậy ra ông là quỷ sứ — hân hạnh — hân hạnh quá. May quá, ông đến đúng lúc tôi đang khát vọng, ông là ác quỷ tại ông đen hơn gỗ mun đó thôi vì ác là đen mà chứ không phải là tàn ác tồi tệ, tàn bạo đâu ông quỷ sứ của tôi ơi— Đa số thiên hạ thích theo ông vì ông chủ trương thỏa mãn tất cả mọi cuồng vọng về tiền bạc,

danh vọng và nhất là xác thịt — Hề hề «Tú la múa la mùa» ấy người ta ca ngợi ông quá cỡ bồ cào, chỉ có những thằng gàn-đứa dại mới theo đạo lý, mới chủ trương nhân, nghĩa, lễ, trí, tín thành mới chủ trương tứ đức tam tòng — tam cương ngũ thường — mới từ bi hỷ xả và mới ăn chay sám hối rồi cầu nguyện sớm tối. Tôi xin làm đồng chí của ông, ông có chịu không ?

Ác quỷ : Môn đệ chứ, đồng chí chỉ là sau nầy kia — phải trung kiên và có vài ba tuổi quỷ mới được mang danh đồng chí chứ đâu phải dễ như vậy. Loài người các anh ngớ ngẫn lắm, người công an gọi ăn trộm là đồng chí, mới đổ được cái bằng Tú Tài đi dạy học liền được gọi là giáo sư, cái thằng đói quá đi cầm nhầm cái bánh ăn thì gọi là ăn trộm, cái lũ giầu sụ ăn hối lộ, đầu cơ chợ đen thì gọi là quan là thân hào nhân sĩ, thật là mâu thuẫn vớ vẫn, và chính anh cũng đã mâu thuẫn với anh rồi — Tại sao đang làm người lại thích làm đồng chí với quỷ — Song anh thích gì đây? tôi sẽ thỏa mãn cho anh vì xu hướng của anh chiều theo đường tà hay gọi là tà phái cũng thế, nó nằm trong chủ trương làm sa đọa thế giới của loài quỷ nên tôi sẵn sàng giúp anh.

Người : Thế chứ, quỷ có khác, đáng là thầy tôi, vậy xin đem tôi ra khỏi cái thành phố đầy âm thanh nầy. Tới đâu có sự im lặng có hoa thơm cỏ lạ đề tôi tĩnh dưỡng và được hưởng sự yên lặng hoàn toàn.

Ác quỷ : Dễ ợt mà ông bạn vàng của tôi ơi, vui lòng thỏa mãn ý ông bạn, ông hãy cưỡi lên cái chồi chà và nhắm mắt lại.

Tiếng vọng : Bắt chước tiếng gió bay vù vù trong khi quỷ và người bay.

Ác quỷ : Dạ, thưa đến giữa rừng già rồi đó ngài

Người : Ờ, ờ vẫn tiếng rì rào xa xăm đang tiến lại như sắp có bảo tố, à tiếng gió gào trong rừng thẳm, còn cả tiếng róc rách của suối, tiếng thác đổ trên ngàn vẫn còn cả trăm ngàn tiếng gió reo, trái rụng, cành rơi, cả tiếng chim kêu vượn hót thú gầm hét tìm mồi sanh sống, ông quỷ hóm ơi chỗ nầy cũng còn ồn ào chưa đáp ứng được đòi hỏi của tôi. Tôi cần sự yên lặng, im lặng hoàn toàn.

Tiếng vọng : (trong khi người nói tiếng vang bắt chước các tiếng trong rừng, chim kêu thú gầm, suối thác cây lá gió v.v....)

Ác quỷ : Quả loài người các anh khó tính, chỉ muốn theo ý riêng mà không muốn cảnh vật trái ý — Dù vậy quỷ hờn tôi cũng xin hết

lòng thỏa mãn ý thích của anh. Tôi xin đưa ông bạn vàng tới nơi thật yên tĩnh và xin ông bạn cưỡi chồi chà nhắm mắt lại ta cùng đi.

Tiếng vọng làm tiếng gió bay như lúc đâu.

Ác quỷ : Ông bạn vàng, xin mở mắt ra nhìn sự thật và xin dành riêng sự yên lặng hoàn toàn mà ông mong muốn. Đây là sa mạc chỗ mà ngàn đời không ai qua lại, không một sinh vật nào sống được ở đây nên không có tiếng động chỉ có cát và cát, rồi ngày rồi đêm và sự yên lặng hoàn toàn theo ý ông, xin giã từ ông bạn và chúc bạn hương thụ hoàn hảo sự yên lặng.

Tiếng vọng : không làm gì nữa để yên lặng hoàn toàn.

Người : ít ra sa mạc mới cho ta được sự yên lặng mà ở yên, không tiếng trẻ nít đàn bà không xe cộ, âm nhạc và động cơ nhà máy... Yên lặng ơi ta khao khát và tôn thờ mi (một phút thoải mái) Hừ ta cảm thấy cô đơn vắng vẻ.... Lo gì sẽ quen dần mà, ở đây chả có con mèo nhỉ, chim cũng không, chỉ có lặng thinh và thinh không, yên lặng và yên lặng,... và cát. Hừ hình như mình sợ..., mà sợ cái gì chứ ? sợ sự yên lặng à ! ! !

A ! A ! Tôi sợ quá (chỗ nầy người hét lên, nhẫy lên cuống cuồng) ông quỷ ơi, trả tôi về đô thị ầm ĩ đầy khói bụi đầy nhựa sống ồn ào tấp nập, đô thị ồn ào vui vẻ chan hòa âm thanh, tôi không còn muốn ở đây nữa hởi quan quỷ hờn hãy đưa tôi về, ông ở đâu mà không trả lời kìa ?



Tiếng nói ác quỷ: (cười sằng sặc một hồi trước khi trả lời). ta về giang sơn địa ngục của ta chứ, ta phải về để lựa cho anh một chỗ nghỉ ngàn thu ở đời đời vĩnh viễn yên lặng cho một người đầy kiêu hãnh, tham lam, vị kỷ như anh. Trong vài

ngày nữa, anh sẽ xuống hỏa ngục với chúng ta vì anh mong được là đồng chí với ác quỷ kia mà ? hè hè hè

Người : Chết tôi rồi — tôi đâu có vội xuống đó với anh. Tôi mong về nhà với vợ con anh em bạn hữu tôi kia, tôi muốn trở lại sống giữa đô thị ầm ĩ đầy cát bụi, âm thanh và nhựa sống của loài người.

Tiếng nói ác quỷ : (cười ngạo nghễ trước khi nói) Hè hè hè. Ông bạn thèm khát ước ao sự yên lặng đã đồi ý kiến lập trường, tư tưởng rồi sao ? chóng thế ? Loài người như anh quả thật là bọn « vô lý » không bằng súc vật. Đã vậy, xin ông bạn tự túc tìm đường mà về, Quỷ đâu phải tôi mọi bọn tráo trở lật lọng đầy tham sân si.

Người : Ác quỷ, mi đã lừa dối ta — Giữa vũ trụ bao la bát ngát mênh mông nầy, ta bé mọn quá, ta bị chìm đắm ngắc ngoải trong hư vô yên lặng.

Chúa ơi, con kinh khiếp sợ sệt sự yên lặng. Sự yên lặng của Chúa.... Sự yên lặng của ma quỷ..... Sự yên lặng của chết chóc (người la lết đi vòng quanh rồi gục xuống ngắc ngoải chết) .





Ghi chép lại đây những bản ca trong lửa trại với tính cách phổ biến, trước hết xin thành thực cáo lỗi cùng các nhạc sỹ tác giả vì :

— Không biết tên tác giả để ghi vào
— Không biết tác giả ở đâu mà xin phép
— Có thể còn ghi sai lạc lời hay nhạc vì tam sao thất bản.

Thật ra tác giả những bản nhạc đó cũng không hẹp gì mà không cho Thanh-Niên thụ hưởng sáng tác của mình nhờ đó tinh thần hướng vươn lên.

Dụng ý ghi thêm những bản ca ngoại quốc không ngoài mục đích trợ lực Thanh-Niên khi xuất ngoại hoặc đón tiếp họ tại Việt-nam.

Thực tế, có ai đã dự những cuộc họp bạn Quốc Tế, mà không múa hát vui chơi chung với họ mới bực bội . Những lúc đó, người Thanh-Niên mới muốn cho thiên hạ biết nước Việt-Nam và người Việt Nam hơn mọi lúc.

Những bài hát, điệu múa, trò chơi, tiếng reo, không lời, biểu diễn v.v... ghi chép lại tập nầy có tánh cách hướng-đạo đề gây ý tìm tòi học hỏi thêm chuẩn bị cho mình đầy đủ tư cách ứng đối với những đòi hỏi giao tế chung

4. HÁT ĐUỔI



Hát đuổi là một loại ca vui vẻ, hấp dẫn và được đa số tán thưởng, song cũng tại vì nó bình dân quá nên ít nhạc sĩ ưa phụng sự loại hát nầy.



Muốn thành công cần phải theo 4 yếu tố nầy :

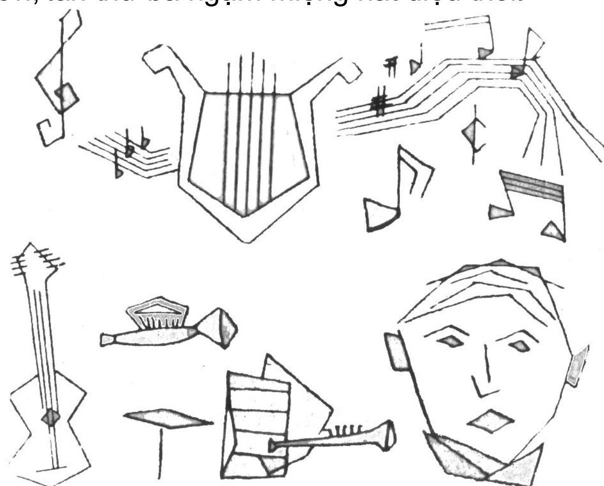
1) — Người điều khiển thuộc, hiểu và biết rõ bài hát nhất là những khoảng vào bè.

2) — Những người hát hòa hợp âm thanh với nhau và giữ đúng nhịp điệu.

3) — Mỗi bè nên có một hay hai người hướng dẫn để cho đồng đội theo đó làm chuẩn đích.

4) -— Tất cả phải nhìn và theo nhịp người điều khiển để bắt đầu, theo nhịp và điệu bộ.

Phần nhiều, chúng ta hát ba lần (hết bè mình thì nghỉ đề bè khác tiếp tục cho đến khi hết) . Lần thứ nhất hát nhẹ, lần thứ nhì thì hát mạnh hơn, lần thứ ba ngậm miệng hát điệu thôi.



Đây là thường tình còn tùy tài điều khiển và sáng kiến của người pha trộn, có khi thêm vỗ tay theo nhịp mà không hát, có khi gật đầu không v.v... làm sao gây được hào hứng là được.

BÀI HÁT

1. QUANH LỬA HỒNG

Anh em ta nắm tay vui
chan hòa Mừng ngày gặp nhau ta
hát ta hát ta ca Quây quanh
lửa hồng tình thương bao la
ngàn muôn tiếng cười lừng vang xa
Hô hô hô hô hô hô
ca vang lên.

147

ANH EM TA

Tiến Lộc



Anh em ta nắm tay ta vui chan hòa



Mừng ngày gặp nhau ta hát, ta hát ta ca



Vây quanh chốn này, tình thương bao la, và



muôn tiếng cười hòa vang xa. Ô Ố Ô



Ô, Ô Ố Ô Ồ. Ca vang trời

2. BRA BRA BRA

Bra Bra

Bra Bra Bra Bra vo
Hoan Hoan Hoan Hoan hô

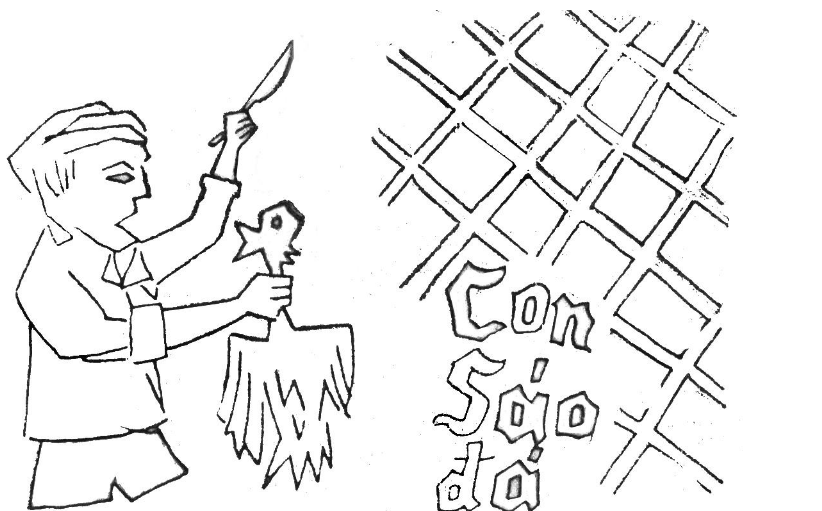
Bra Bra Bra Bra vo
Hoan Hoan Hoan Hoan hô

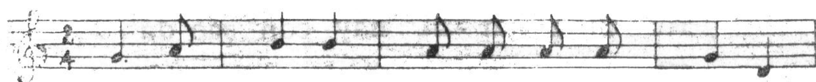
Bra vo Bra vo bra vo Bra
Hoan hô Hoan hô Hoan hô Hoan

vo
hô

- Vừa hát vừa vỗ tay theo nhịp
- Có thể hát 3 bè như hát đuổi

3. CON SÁO ĐÁ





Nãy con sáo đá tao vặt lông nhẵn trụi rồi



Nãy con sáo đá tao băm vằm nhét nồi

Quản trò : tao chặt cái mỏ (cử tọa nhắc lại)
tao bỏ vô nồi //
Đem nấu cháo //
Tất cả: Á, này con sáo đá....(hát đi hát lại tùy ý)
Lời bàn: Trước khi hát, quản trò nói và làm điệu. Trong khi đó, cử tọa làm đáp ứng lại.
Quản trò : Tôi bắt con sáo
Cử tọa: Sáo! Sáo! Sáo! Sáo!.
Quản trò : Tôi mài dao
Cử tọa : Sch, Sch (trong khi đó hai tay xiết vào nhau như mài dao)
Quản trò : Cắt tiết con sáo

Cử tọa : Glou, glou, glou, glou (giống tiếng máu chảy)
Quản trò : Á ... .
Cử tọa : Này con sáo đá tao vặt lông.
(hát chung điệp khúc)

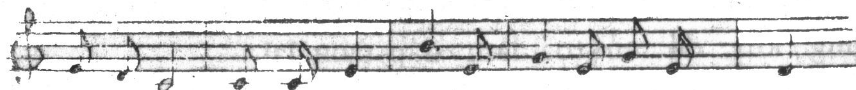
Sau đó quản trò nói gì thì cử tọa nhắc lại cho đến câu « đem nấu sáo » thì cử tọa đối lại « Lòng thì sào » rồi cùng hát : Á này con sáo đá ,



4. SÓNG BẠCH ĐẰNG



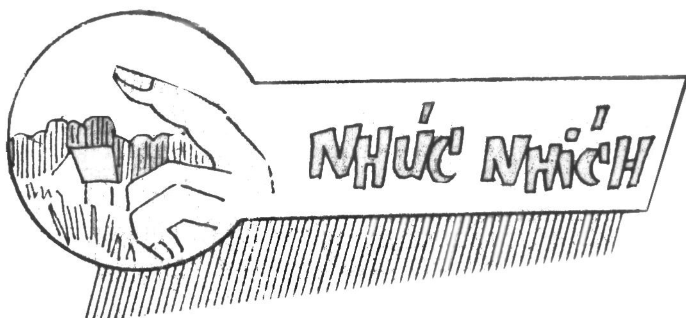


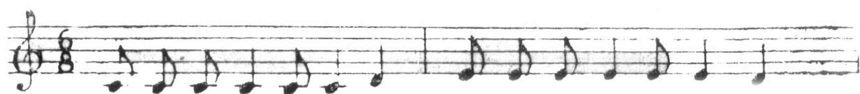


Người điều khiển : Ngô Quyền Cử tọa: Diệt Hán
Người điều khiển : Hưng Đạo Cử tọa: Bình Nguyên
Người điều khiển : Bạch Đằng Cử tọa : Vạn tuế



5. NHÚC NHÍCH



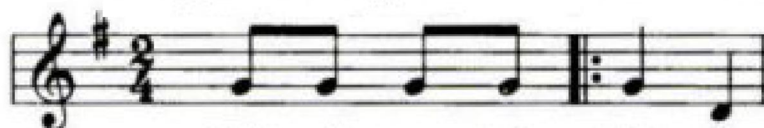




2. Một ngón tay "cái tay" nhúc nhích này
   Hai ngón tay "cái tay" nhúc nhích này
   Hai ngón tay "cái tay" nhúc nhích
   Cũng để chúng ta vui cười.
3. Hai ngón tay "hai tay" nhúc nhích này
   Hai ngón tay "hai tay" nhúc nhích này
   Hai ngón tay "hai tay" nhúc nhích này
   Hai ngón tay "hai tay" cái chân nhúc nhích này
   Cũng để chúng ta vui cười.



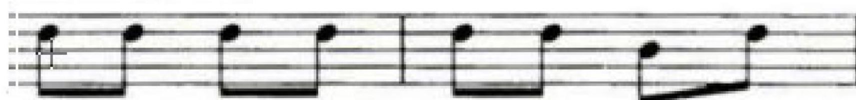
Ngón tay nhúc nhích



Một ngón tay nhúc nhích này.



Một ngón tay nhúc nhích này.



Một ngón tay nhúc nhích cũng làm chúng

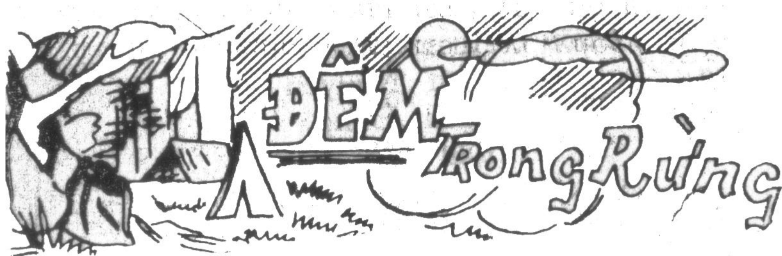


ta vui rồi. Hai ngón tay nhúc...

Hai ngón tay nhúc nhích này,
hai ngón tay nhúc nhích này,
hai ngón tay nhúc nhích, nhúc nhích
cũng làm chúng ta vui rồi.

Ba ngón tay nhúc nhích này,
ba ngón tay nhúc nhích này,
ba ngón tay nhúc nhích, nhúc nhích, nhúc nhích
cũng làm chúng ta vui rồi.

6. ĐÊM TRONG RỪNG



Hoàng Quý

Rừng muôn cây xanh cao âm u ngàn gió lá

khuất bóng ánh trăng sao ngồi chung quanh phiến đá

ta khơi lửa hồng bập bùng bập bùng trong đêm

thâu A! Ngồi trong ánh sương đêm

Ta cũng cất cao lời nguyện thề đồng

lâm ta quyết vì sông núi đem thân trai xây

ĐÊM TRONG RỪNG

Hoàng Quý



Rừng muôn cây xanh cao. Âm u ngàn thác đá. Gió lắng xa



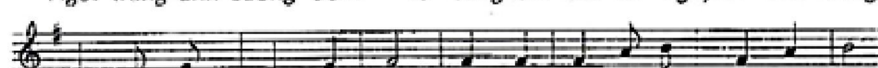
mênh mông. Ngồi chung quanh phiến đá. Ta khơi lửa



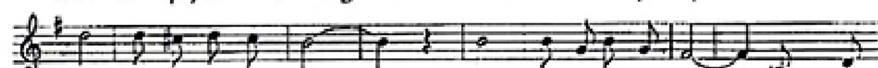
hồng bập bùng bập bùng trong đêm thâu. A!



Ngồi trong ánh sương đêm Ta cùng cất cao lời nguyền Thề đồng



tâm ta quyết thề sông núi. Đem tâm can xây đắp đời tươi mới.



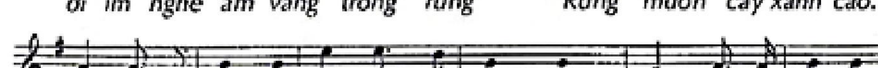
U u u u u u u u u u u u Một lòng



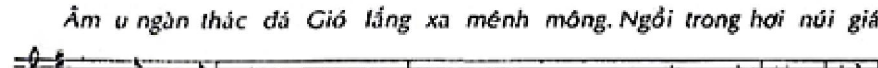
son bền tâm chí vì non nước có sá chi lao lung anh em



ơi im nghe âm vang trong rừng Rừng muôn cây xanh cao.



Âm u ngàn thác đá Gió lắng xa mênh mông. Ngồi trong hơi núi giá.



Ta khơi lửa hồng bập bùng bập bùng trong đêm sâu.

7. TẠM BIỆT



Vì đâu anh em chúng ta ngày nay sắp

cùng bùi ngùi xa cách có sao ta không còn

trông rồi đây có ngày còn hòng gặp

nhau cách xa nhưng ta hằng vui vì nay biết.

sau còn ngày sung sướng cách xa nhưng ta hằng

mong rồi đây có ngày còn gặp lại nhau.

8. GIỮ CHẶT MỐI DÂY

giữ chặt mối dây

Nhạc Pháp — Lời Võ thành Minh

Chung ta hôm nay hiệp vầy cùng
cùng nắm tay Nét thương yêu nhau
to bày giữ chặt mối dây
Tâm trí ta chung cùng nhau thanh khí ta
nêu tướng cậu Chung ta hôm nay hiệp vầy

2. Dẫu khi xa xôi đường dài, lòng ta không phai.
   Sớm khuya không quên tỏ bày, giữ chặt mối dây.
   Sông núi không ngăn tình thương
   Mưa gió không lay can trường
   Chúng ta hôm nay hiệp vầy. Giữ chặt mối dây.

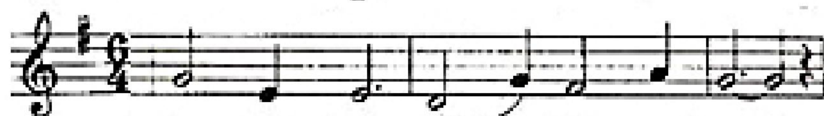
GIỮ CHẶT MỐI DÂY



Chúng ta hôm nay hiệp vẩy.
Mến nhau ta nên hằng ngày.
Dẫu khi xa xôi đường xa.



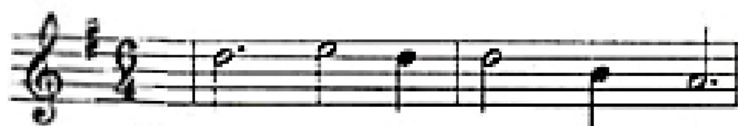
Cùng nhau nắm tay. Nét thương yêu
Cùng nhau đến đây. Gắng công anh
Lòng ta chẳng phai. Sớm khuya không



nhau tỏ bày. Giữ chặt mối dây.
em hợp vẩy. Giữ chặt mối dây.
quên giờ này. Giữ chặt mối dây.



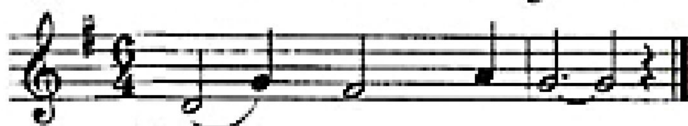
Tâm trí ta chung cùng nhau.
Vui sướng ta chung cùng nhau.
Sông núi không ngăn tình thương.



Thanh khí ta nên tương cầu.
Đau đớn ta chia mối sầu.
Mưa gió không lay can trường.



Chúng ta hôm nay hiệp vầy.
Mến nhau ta nên hằng ngày.
Dẫu khi xa xôi đường dài.



Giữ chặt mối dây.
Giữ chặt mối dây.
Giữ chặt mối dây.



9. TRƯỚC NGỌN LỬA TÀN



Rừng khuya trước lều đầy gió chiều
Rừng khuya lửa tàn theo gió rừng

lay. cùng nhau hát lên tiếc ngày đi
cây (ù) cùng nhau chúng con muốn cầu xin

qua Gần bên lửa hồng kia muôn cùng
cho đoàn con đến ngày mai vẫn hằng

ta cầu xin Chúa thương đến đoàn đêm
lo làm tôi Chúa luôn suốt đời không

nay những muôn tiếng hát bên rừng hư
thấy những muôn tiến bước như người khi

hát mây trong khói lên trời cao vắng
trước luôn theo đích cao và xin chúa

mây ta nên nhớ ngày xưa đêm dưới
thương ban cho giấc bình yên khi giữa

bóng cây chúa không có nhà nương mình trời khuya
Gió sương dưới đêm tối mơ tâm hồn nhẹ mơ

Nay đoàn con cùng cầu xin chúa ban đầy lòng thương

mến và ơn chúa luôn lan tràn Dưới trời tối

quý trước rừng vắng (3) Một lòng đoàn con xin

tối sáng gần bên chúa trước khi yên

giấc đêm trường



Rừng khuya trước lều đây gió chiều
Rừng khuya lửa tàn theo gió rừng



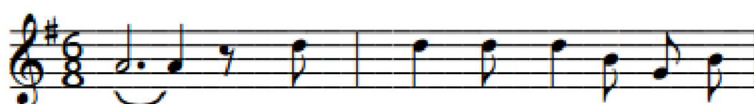
lay. cùng nhau hát lên tiếc ngày đi
cây (u) cùng nhau chúng con muốn cầu xin



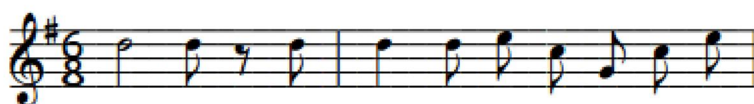
qua Gần bên lửa hồng kia muốn cùng
cho đoàn con đến ngày mai vẫn hằng



ta cầu xin Chúa thương đến đoàn đêm
lo làm tôi Chúa luôn suốt đời không



nay những muôn tiếng hát bên rừng hiu
thay những muôn tiến bước như người khi



hắt mây trong khói lên trời cao vắng
trước tuôn theo đích cao và xin Chúa



mấy ta nên nhớ ngày xưa đêm dưới
thương ban cho giấc ngủ bình yên khi giữa



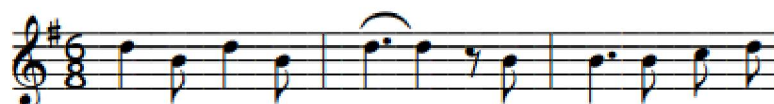
bóng cây chúa không có nhà nương mình trời khuya
Gió sương dưới đêm tôi mơ tâm hồn nhẹ mơ



Nay đoàn con cùng cầu xin chúa ban đầy lòng thương



mến và ơn chúa luôn lan tràn Dưới trời tối



quỳ trước rừng vắng (3) Một lòng đoàn con xin



tới sáng Gần bên chúa trước khi yên



giấc đêm trường

10. NHẢY LỬA





Anh em ta mau ơi nhặt cây khô vào đây đốt
Anh em ơi ta hãy lắng tai nghe ngàn muôn tiếng



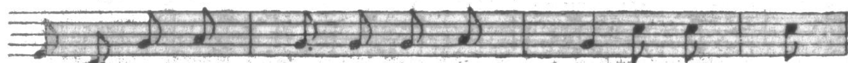
chung, Đêm khuya nghe tiếng tí tách cây khô nổ vang
vang Trong đêm khuya trông ánh khói điểm tô rừng cây



giữa rừng(1) Giang tay nhau đứng vòng quanh lửa hồng Trông khói
rõ ràng Lên cho cao nhất bừng cao sáng bừng To nữa



xanh trong đêm bốc cao Cùng cầm tay hát vang lừng ta
lên cao to nữa lên Bừng bừng cao ngất bừng cao



chúc lửa thêm sáng tươi xua tan bóng đêm Anh em ta
sáng bừng to nữa lên cao to nữa lên Lên cho cao



đua vui ca hát Hát cho đời vui vui thức vui
càng cao cao vút Bốc lên nào cao cao thức cao

(2)

(1) Có thể đổi là Núi rừng

Nhảy lửa

La légende du feu

Nhạc: Henri Colas

Allegretto

Anh em ta mau cố chất cây khô vào
Anh em ơi! ta hãy lắng tai nghe ngàn

đây đốt chung. Đêm khuya nghe tiếng tí
muôn tiếng vang. Trong đêm khuya trông ánh

tách cây khô nổ vang giữa rừng. Dang tay
sáng điểm tô rừng cây rõ ràng. Lên cho

nhau đứng vòng quanh lửa hồng trông khói
cao nhất, bùng cao sáng, bùng to nữa

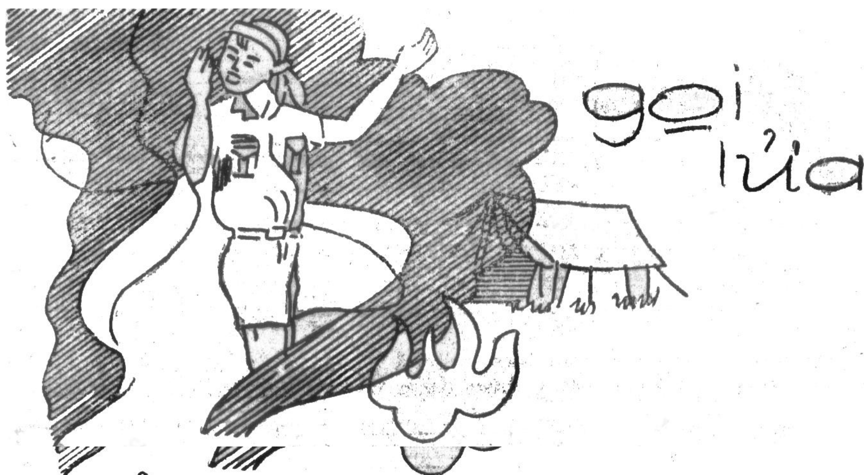
xanh gió đưa bốc cao. Cùng cầm
lên, cao to nữa lên. Bùng bùng

tay hát vang lừng. Ta chúc lửa thêm sáng
cao ngất, bùng cao sáng, bùng to nữa

tươi xua tan bóng đêm. Anh em ta đua vui ca
lên cao to nữa lên. Lên cho cao cao cao cao

hát, hát cho đời vui vui thật vui
vút. Bốc lên nào cao cao thật cao

11. GỌI LỬA





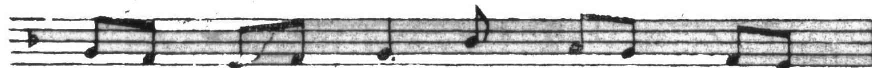
1 Ta đốt to cho bừng lên sáng Đốt
2. Trên núi non trong rừng hoa lá Tối



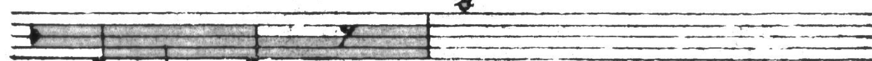
to cho bừng lên sáng Đốt to cho bừng lên sáng
đêm um tùm cây cối Tối nay ta cùng nhau đến



lên! Mau các anh em cùng nhau đến Các
đây Mau các anh em cùng nhau đến Chóng



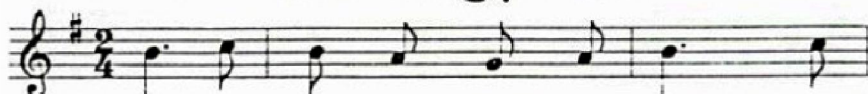
anh em đến nhanh chóng Bước mau mau lên! Các
nhanh lên đoàn sinh nhỏ Các anh đang chờ chúng



anh chị ta!
ta đằng kia

(II)

Bài ca gọi lửa



Ta đốt to cho bùng lên sáng, đốt
Trong bóng đêm bên rừng hoa lá, suối



to cho bùng lên sáng, đốt to cho bùng lên
reo gió lùa trong núi, tối nay ta cùng nhau



sáng sáng lên. Mau các anh em cùng nhau
đến đến đây. Mau các anh em cùng nhau

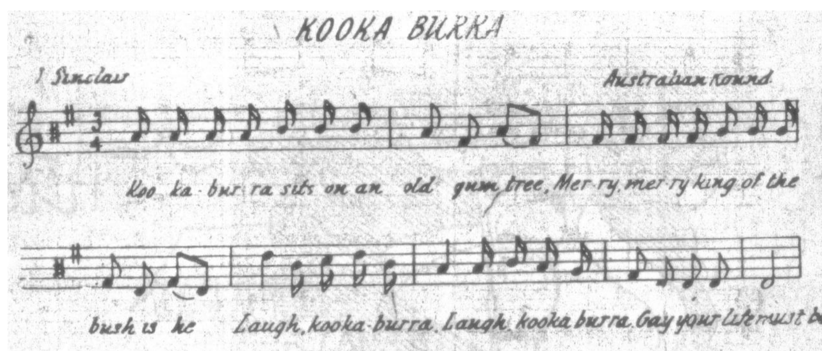


đến chóng nhanh lên Đoàn Sinh nhé! chóng
đến, chóng nhanh lên Đoàn Sinh nhé! chóng



nhanh không thôi các anh chờ ta
nhanh không thôi các anh chờ ta

12. KOOKA BURRA



Kooka Burra

Koo ka bur ra sits on an old gum tree,

Mer - ry, mer - ry king of the bus is he

Laugh, Kooka - burra. Laugh, Kooka - burra.

Gay your life must be

13. LAND OF THAI





Land of Thai

Dân ca Thái

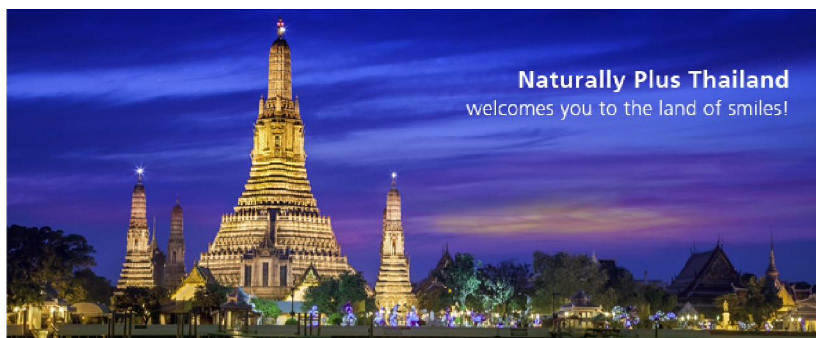
Land of Thai, Oh, land of Thai. Wher we turn

our eyes see ... green fields Make haste to

reap the boun - ty our l and yields Reap! Reap! Let'

no blade of grow - ing grain fall to earth land of Thai we

sing the prai - ses of the land of our brith



14. MAKE NEW FRIENDS



Make New Friends

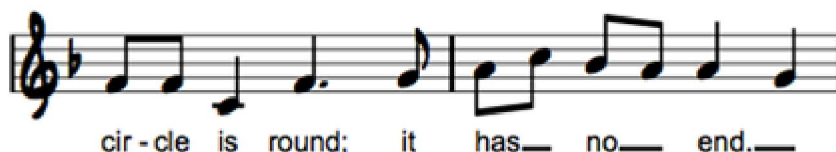
Folk song



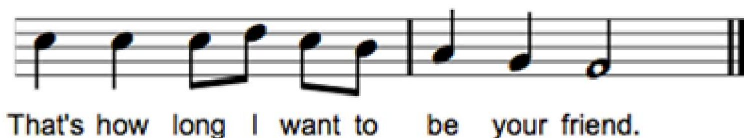
Make new friends, and keep the old,



One is sil - ver and the o - ther's gold. The



cir - cle is round; it has no end.



That's how long I want to be your friend.

15. HAN SKAL LELE





HAN SKAL LELE



Han skal le - ve, Han skal le - ve, Han skal



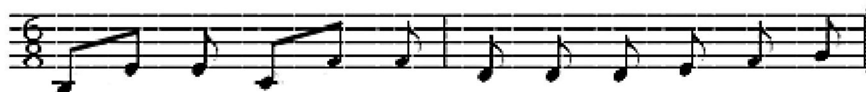
le - ve kajt hur - ra Hur ra, hur ra hur



ra hur ra hur ra hur ra hur ra hur ra hur ra Han skal



le ve Han skal le ve Han skal le ve kajt hur ra



Bravo Bravo bra - vo bra - vis si - mo



bra - vo bra - vo bra - vis si - mo Bravo bra - vis si - mo



bra-vo bra-vis si - mo bra - vo bra - vo bra-vis si - mo

16. AH RI ANG

AH RI RANG

Japan

Ah ri rang Ah ri rang Ah ra ri yo Ah ri rang



Ahri-Rang

Traditional/Korean

Ah ri rang Ah ri rang Ah ra__ re____
Ah ri rang Ah ri rang Ah ra__ re____

yo______ Ah ri rang Ko__ gae__ ro__
yo______ O - ver the hills__________ of__

Nu mun kan-dah Chung chun ha nul en. Pyul do__ man
Ah ri rang____ Voi - ce call me from far__ a__ way_

ko___________ E______ neh ka____ sem en___
way_________ I_______ must fol_____low I_____

susim do man tah
I__can-not __stay



17. CIELITO LINDO

CIELITO LINDO

Vòm trời Lindo — Mexican Folk Song

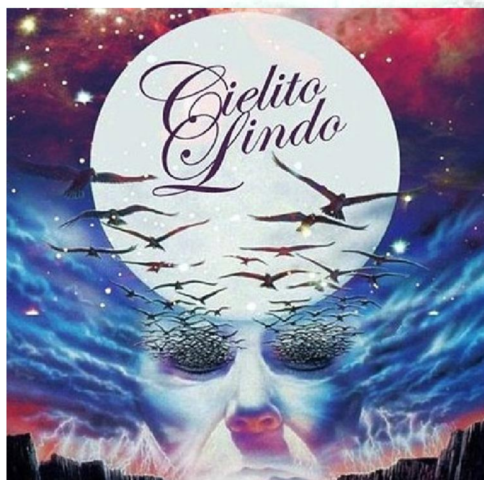
From Si-er-ra Ma-dre Ci-e-li-to Lindo comes

soft-ly steal-ing, Laugh-ing eyes, black and ro-guish Cie-

li-to Lin-do, beau-ty re-veal-ing. CHORUS Ay, ay, ay,

ay! Sing, ba-nish sor-row! To pass the hours light-ly

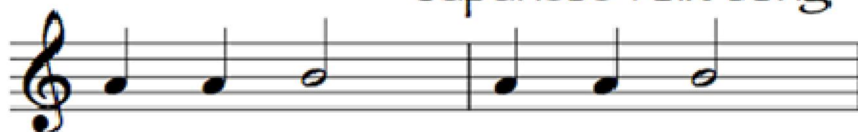
sing-ing Cie-li-to Lin-do, glad-dens the mor-row.



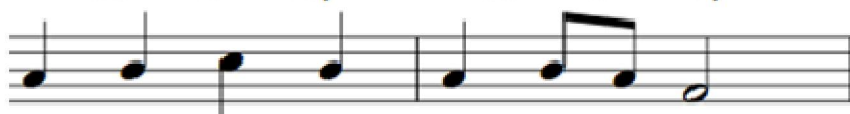
18. SAKURA

Sakura

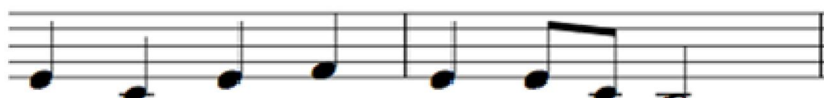
Japanese folk song



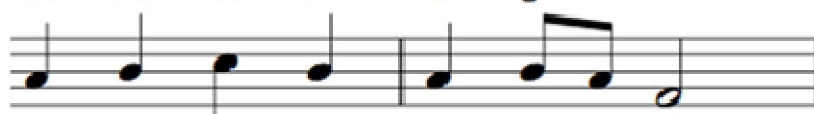
Sa - ku - ra, Sa - ku - ra,



Ya - yo - i - no - so - ra - wa.



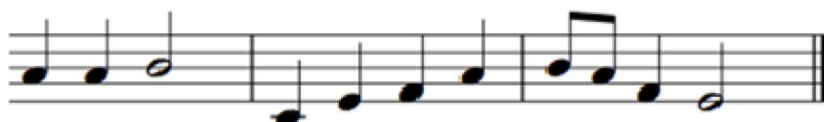
Mi - wa - ta - su - ka - gi - ri -



ka - su - mi - ka - ku - mo - ka.



Ni - o - i - zo, i - zu - ru. I - za - ya.



I - za - ya. Mi - ni - yu - kan.

19. MUSIC ALONE SHALL LIVE

MUSIC ALONE SHALL LIVE

ROUND

GERMAN FOLK SONG









Himmel und Erde mussen vergehn;
Aber die musici,aber die musici
Aber die musici, bleiben bestehn

20. SHALOM CHAVERIM

♩= 120 Dm

SHALOM CHAVERIM

1. 2. 3.

Sha - lom cha - ve - rim, sha - lom cha - ve - rim! Sha

4. 5. 6.

lom, sha - lom! Le hit - ra - ot, le

7. 8.

hit - r a - ột, sha - lom, sha - lom,

LAB BÉ

Shalom, chaverim,
Shalom, chaverim,
Shalom, shalom;
L'hitra'ot,
L'hitra'ot,
Shalom, shalom.
Shalom, o my friends,
Shalom, o my friends,
Shalom, shalom;
Till we meet again,
Till we meet again,
Shalom, shalom.



Send "Shalom Chaverim" Ringtone to your Mobile
http://www.justsomelyrics.com/670801/israeli-folk-song-shalom-chaverim-lyrics.html



Shalom, Chaverim!

Israeli Round

Shalom chaverim! Shalom chaverot!
Shalom, shalom!
Le-hit-ra-ot, le-hit-ra-ot,
Shalom, shalom!

Farewell, good friends, farewell good friends,
Shalom, shalom!
Till we meet again, till we meet again,
Shalom, shalom!



21. EVENING STILL

EVENING STILL

Hát 3 phe (1) — German

Eve ning still and star light pale. By the brook a night in gale Sad ly his singing soft-ly is singing Through the vale

(3) A-bend stil le u ber-all Nur am Bach die Nach-ti gall singt ih re Wei se kla-gend und lei-se durch das Tal

22. Holia Hi Holia Ho

HOLIA HI HOLIA HO

Dân ca Đức Quốc — German

23. I Juliva...

I JULIVAHRING JULIVAH VAGNA

Old Swedish Marching-tune

I som-ma rens so-li-ga da-gar vi ga ge-nom ska-gar och
In sum-mer the sun shines so clear-ly. Thru mea-dow and weed we go

hs-gar, pa far-dens be-svar ing-en kla-gar Vi sjung-a var vi
cheer-ry And no one is foot-sore or wear-y. We sing the livelong

ga Hal-la! Hal-la! Du som ar ung, kem med och sjung och sitt oj
day. Hoo-ray, hoo-ray. You who are young Come join our song Don't sid and

hem-a slo och tung. Var sangar-tropp han gangar opp pa kullens
mope the whole day long Our singing troop climbs up and up un-til we

all-ra hog-sta topp I sum-ma-rens so-li-ga da-gar vi
reach the mountain top In sum-mer the sun shines so clear-ly We

sjung-a var vi ga Hal-la! Hal-la
sing the livelong day Hoo-ray Hoo-ray

24. LUM GAU GAU

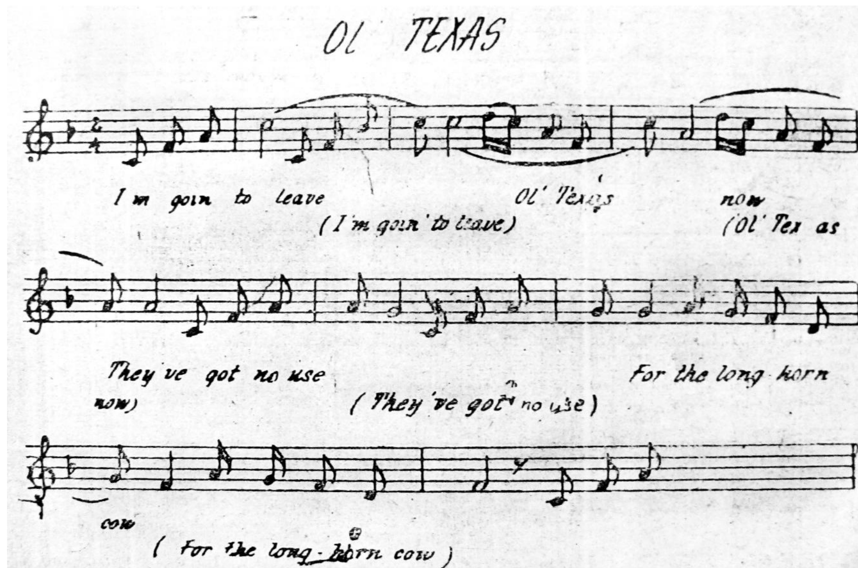
LUM GAU GAU

Hai hai bè   Israeli

1 Ha - cha - tutz le man a - vo - dah; A - v dah le man he - cha tutz
2 A vo - dah le man he - cha - tutz; Ha - cha - tutz le man a vo dah
3 Ha - cha - tutz le man ha b'tu - lah; Ha b'tu lah le man he - cha tutz
4 Ha sha lom le man ha a mim; Ha a mim le man ha - sha - lom

Zum ga li ga li ga li, Zum gali gali Zum gali gali gali Zum gali gali

25. OL TEXAS



Ol' Texas

Traditional
Written By: Unknown
Copyright Unknown

I'm gonna leave
Ol' Texas now
They've got no use
For the long-horned cow
They've plowed and fenced
My cattle range
And the people there
Are all so strange

I'll take my horse,
I'll take my rope
And hit the trail
Upon a lope
I'll bit Adios

To the Alamo
And turn my head
Toward Mexico

26. GIÓ MÂY TAN HỢP

GIÓ MÂY TAN HỢP

Hùng Lân

Mây gió mây tan
hợp ta chớ lo gì các cuộc phân
kỳ còn trời còn non sông
còn người còn đoàn viên ta nắm
tay trì biết đâu có ra về
những lòng dặn lòng. dặn lòng đừng quên
quên lời tuyên thệ. quên nghĩa làm người!

MỤC LỤC